ПРОЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЕДНАЙЦЕСЯ!

ЗАРА

ОРГАН БРЭСЦКАГА АБКОМА КП(б)Б І АБЛАСНОГА СОВЕТА ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

№ 106 (477) || Чацвер, 8 мая 1941 г. || Цана 15 кап.

ГАРАДСКАЯ АЛІМПІЯДА ДЗІЦЯЧАЙ МАСТАЦКАЙ ТВОРЧАСЦІ

Чацверты дзень у Брэсце праходзіць гарадская алімпіяда дзіцячай мастацкай творчасці. У ёй удзельнічаюць дзесяткі калектываў мастацкай самадзейнасці школ і Дома піонераў. Больш 500 выканаўцаў: танцораў, музыкантаў, дэкламатараў, спевакоў.

Пастаноўкай п'есы «Паўлік Марозаў» —Якаўлева ў Брэсцкім драматычным тэатры пачаў алімпіяду калектыў самадзейнасці Дома піонераў. Пастаноўка прайшла з вялікім поспехам.

Не раз захапляюцца гледачы маленькімі артыстамі, танцорамі, музыкантамі. Вось выступае ансамбль песні і пляскі Дома піонераў. Велічава і ўрачыста гучыць песня аб вялікай партыі Леніна-Сталіна — «Агні бальшавіцкіх ідэй», за ёй следуе «Песня чырвоных палкоў», песня аб слаўным палкаводцы Шчорсе.

На рускай, беларускай, польскай, яўрэйскай мовах гучаць радасныя песні. Вось па сцэне вялікі хор вучняў 10-й школы. З натхненнем і захапленнем выконвае ён на яўрэйскай мове «Песню аб Сталіне», песню «Ля калодзежа» і на рускай мове выконвае «Песню молодости». Добра выканаў хор навучаючыхся 5-й сярэдняй школы пад кіраўніцтвам Петручыка «Песню аб Варашылаве» музыка Александрава. «Выпраўляла маці сына». Асабліва цікава быў выканан вучацамі 5-й сярэдняй школы пад кіраўніцтвам тав. Хмялеўскай балет «Золушка». Вучні 5-й школы выдатна афармілі літмантаж на тэму «Пісьмо беларускага народа вялікаму Сталіну».

Увесь канцэрт, усе выступленні ярка даходчыва расказваюць аб шчаслівым дзяцінстве, аб росквіце маладых талентаў.

11 мая адбудзецца заключны канцэрт гарадской алімпіяды дзіцячай мастацкай творчасці.

За чоткую, рытмічную работу чыгуначнага транспарта

Устаноўлены на 1941 год народна-гаспадарчы план прадугледжвае далейшы рост прамысловасці і сельскай гаспадаркі СССР. Выкананне гэтага плана ў велізарнай меры залежыць ад работы чыгуначнага транспарта, «звязваючага і цэментыруючага ў адно гаспадарчае цэлае ачагі і цэнтры прамысловасці з абласцямі і раёнамі сельскай гаспадаркі, даючай ім сыравіну і харчаванне». (Сталін). З кожным месяцам чыгуначнаму транспарту прад'яўляюцца ўсё больш павышаныя патрабаванні на перавозкі.

XVIII Усесаюзная канферэнцыя ВКП(б) абавязала работнікаў чыгуначных дарог забяспечыць сярэднесутачную пагрузку ў размеры 103 тысяч вагонаў. Гэта — мінімальнае заданне, якое павінна выконвацца з дня ў дзень. Чыгуначнікі абавязаны ўстраніць маючыеся сур'ёзныя недахопы ў іх рабоце і дабіцца ўздыму чыгуначнага транспарта на новую, больш высокую ступень. Інакш транспарт можа затармазіць далейшы паступальны рух ўсёй нашай народнай гаспадаркі.

За апошнія годы чыгуначнікі дабіліся пэўных поспехаў. Але было-б недаравальнай памылкай заспакоіцца на дасягнутым і не заўважаць стаячых перад намі задач. А трэба прама сказаць, вядомая частка работнікаў транспарта схільна да самазаспакоенасці, хоць для гэтага няма ніякіх падстаў.

Ужо два—тры годы перавозкі растуць значна марудней, чым гэта трэба народнай гаспадарцы. На чыгуначным транспарце не выконваюцца ўстаноўленыя нормы абароту вагонаў, усё яшчэ вяліка колькасць аварый. Нямала ёсць недахопаў і ў арганізацыі пасажырскага руху.

Што патрэбна чыгуначнікам для таго, каб перавесці транспарт у новы больш высокі клас работы.

Ключ да далейшага ўздыму транспарта — у павышэнні культуры эксплаатацыйнай работы дарог, ва ўсямерным выкарыстанні маючыхся рэзерваў павелічэння пагрузкі, у паскарэнні абароту вагона, у палепшэнні планіравання перавозак.

Надзвычайна вялікія магчымасці, у прыватнасці, закладзены ў паскарэнні абароту рухаючага састава. За адзін рэйс вагон зараз нярэдка перапрацоўваецца на чатырох-пяці станцыях. А між тым, калі скараціць хаця-б адну перапрацоўку, то гэта дазволіць паскорыць абарот вагона мінімум на шэсць гадзін. У «Праўдзе» нядаўна была апублікавана карэспандэнцыя «Рэйс таварнага вагона № 1.277.588» з якога відаць, як дрэнна яшчэ выкарыстоўваецца вагонны парк. Шлях ад Сталіно да Нікалаева працягам у 631 кілометр платформа, гружаная металам, прайшла за 83 гадзіны 30 мінут. Але фактычна ў руху яна знаходзілася ўсяго 19 гадзін 40 мінут. 63 гадзіны 50 мінут вагон прастаяў.

За рахунак скарачэння прастояў вагонаў пад пагрузкай, выгрузкай і тэхнічнай перапрацоўкай на станцыях на 3—4 працэнты чыгуначнікі могуць павялічыць пагрузкі прыкладна на 3—5 тысяч вагонаў у суткі.

Другая буйная крыніца павелічэння перавозу грузаў у неабходных народнай гаспадарцы размерах і накірунках — гэта ліквідацыя нерацыянальных, празмерна далёкіх і сустрэчных перавозак. Памяншэнне дальнасці прабегу вагонаў хаця-б на 10 кіламетраў супроць фактычнай дальнасці ў 1940 годзе, указваў на XVIII Усесаюзнай канферэнцыі ВКП(б) тав. Вазнясенскі, дасць магчымасць павялічыць чыгуначным дарогам пагрузку новых грузаў амаль на 1,5 тысячы вагонаў у суткі.

І так, перад чыгуначнікамі стаяць зусім канкрэтныя задачы. Каб паскорыць абарот вагонаў трэба ўсямерна ўнядраць маршрутызацыю, не дапускаць парушэння планаў фарміравання паяздоў. Маршрутызацыя дазваляе звесці да мінімума перапрацоўку саставаў у шляху следвання. Але многія работнікі транспарта, відавочна, недаацэньвалі гэту перавагу. План фарміравання гэта тэхналагічны працэс работы станцый. На чыгунках, як і на любым савецкім прадпрыемстве, гэты план павінен стаць законам. Зараз-жа планы фарміравання на многіх станцыях парушаюцца самым бессаромным чынам.

Як дабіцца змяншэння дальнасці прабегу вагонаў? — Для гэтага работнікі транспарта і ў першую чаргу яго камандзіры, эканамісты, планавікі, павінны значна сур'ёзней, чым да гэтага часу, заняцца ўпарадкаваннем планіравання грузаабароту. Для гэтага неабходна ўстанавіць правільныя ўзаемаадносіны ў рабоце чыгункі з работай прыстаней і партоў рачнога і марскога транспарта.

З сваімі задачамі чыгуначнікі справяцца толькі ў тым выпадку, калі яны даб'юцца чоткай, рытмічнай работы ўсяго чыгуначнага канвеера. XVIII Усесаюзная партыйная канферэнцыя дала дырэктыву — пакончыць з бесплановасцю, з штурмаўшчынай у рабоце. Работнікі чыгуначнага транспарта павінны і змогуць паказаць сапраўдныя ўзоры захавання графіка.

Што значыць работаць па графіку па чыгуначным транспарце? Гэта значыць не толькі арганізаваць рух паяздоў строга па расісанню (што вельмі важна і чым да гэтага часу чыгуначнікі не могуць пахвастацца). Работаць па графіку — гэта таксама значыць планамерна грузіць, і, гэта значыць карэнным чынам палепшыць грузавую работу. Не сакрэт, што на большасці дарог пры пагрузцы да гэтага часу не ліквідавана штурмаўшчына. На Паўднёва-Данецкай дарозе, напрыклад, за першую чвэрць сутак звычайна выконваецца ўсяго 11 працэнтаў сутачнага плана пагрузкі, за другую чвэрць — 21 працэнт, за трэцюю — 23, а за апошнюю чвэрць — 45 працэнтаў. У выніку гэтага парушаецца і графік руху. Суседнім дарогам паязды падводзяцца пачкамі, што ўскладняе работу стыкавых станцый.

Работаць па графіку — гэта значыць выконваць план не толькі па ўсёй сетцы ў цэлым, але і кожнай дарогай, кожным аддзяленнем, кожнай станцыяй, а між тым у мінулым годзе транспарт выканаў, напрыклад, план пагрузкі вугалю галоўным чынам за рахунак дарог Данбаса, а Томская і Карагандзінская дарогі з пагрузкай вугалю не справіліся.

Нарэшце, дзяржаўны план пагрузкі чыгункі, аддзяленні і станцыі павінны выконваць ва ўсякі час сутак, у любы час года. Бягучай зімой чыгункі грузілі звыш 100 тысяч вагонаў у суткі. Тым самым абвергнута «тэорыя» як-бы ў зімовыя месяцы немінуч спад у рабоце чыгунак. І ўжо безумоўна, зусім абавязкова з дня ў дзень выконваць план пагрузкі па ўсіх родах грузаў.

Шырока разгарнуўшы перадмайскае сацыялістычнае спаборніцтва, чыгуначнікі адзначылі вялікае пралетарскае свята слаўнымі стаханаўскімі справамі. Сталінская, Паўднёва-Усходняя, Паўночна-Данецкая, Орджанікідзеўская і рад другіх чыгунак датэрмінова выканалі красавіцкі план пагрузкі. Многія дарогі поўдня пачалі выконваць заданне па абароту вагонаў. У першай пяцідзёнцы мая на чыгунках пагружана звыш плана вялікая колькасць нафтапрадуктаў, чорных металаў, руды, зерна і г. д. Палітаддзелы транспарта, тэрытарыяльныя партыйныя арганізацыі нясучыя ўсю паўнату адказнасці за работу чыгунак, абавязаны замацаваць поспехі перадмайскага спаборніцтва, накіраваць творчую ініцыятыву спаборнічаючых на хутчэйшую рэалізацыю рашэнняў XVIII партыйнай канферэнцыі.

Бальшавіцкая партыя, Савецкі ўрад нястомна клапоцяцца аб патрэбах чыгуначнікаў, аб усямерным умацаванні матэрыяльна-тэхнічнай базы чыгунак. Толькі ў гэтым годзе капітальныя ўкладанні ў области транспарта саставяць 6,5 мільярда рублёў, што перавышае аб'ём капіталаўкладанняў мінулага года амаль на 55 працэнтаў. Транспарт атрымае ў 1941 годзе амаль у два разы больш вагонаў, чым у 1940 годзе. На гэтыя клопаты чыгуначнікі абавязаны адказаць новым, сур'ёзным паляпшэннем работы транспарта, новымі вытворчымі перамогамі. Трохмільённая армія работнікаў транспарта, згуртаваная вакол СталінскагаЦэнтральнага Камітэта Партыі, вакол Савецкага ўрада, павінна ўзорна справіцца са стаячымі перад ёй адказнымі задачамі.

(«Праўда» за 7 мая 1941 года).

УКАЗ
Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР
Аб вызваленні тав. Молатава В. М. ад абавязкаў Старшыні Совета Народных Камісараў СССР

У сувязі з шматразовай заявай тав. Молатава В. М. аб тым, што яму цяжка выконваць абавязкі Старшыні Соўнаркома СССР нараду з выкананнем абавязкаў Народнага Камісара Замежных Спраў, задаволіць просьбу тав. Молатава В. М. аб вызваленні яго ад абавязкаў Старшыні Совета Народных Камісараў СССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР М. КАЛІНІН.
Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква. Крэмль. 6 мая 1941 года.

УКАЗ
Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР
Аб назначэнні тав. І. В. Сталіна Старшынёй Совета Народных Камісараў СССР

Назначыць тав. Сталіна Іосіфа Вісарыёнавіча Старшынёй Совета Народных Камісараў СССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР М. КАЛІНІН.
Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква. Крэмль. 6 мая 1941 года.

УКАЗ
Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР
Аб назначэнні тав. Молатава В. М. Намеснікам Старшыні Совета Народных Камісараў СССР

Назначыць Народнага Камісара Замежных Спраў тав. Молатава Вячаслава Міхайлавіча Намеснікам Старшыні Совета Народных Камісараў СССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР М. КАЛІНІН.
Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль. 6 мая. 1941 года.

УРУЧЭННЕ ВЯРЫЦЕЛЬНЫХ ГРАМАТ ПАСЛОМ ФРАНЦЫІ п-нам Г. БЕРЖЭРЫ

6 мая Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета Саюза ССР тав. М. І. Калінін прыняў Надзвычайнага і Паўнамоцнага Пасла Францыі п-на Г. Бержэры, які ўручыў свае вярыцельныя граматы.

НАШ РАХУНАК МТС

Перад пачаткам веснавых работ у наш калгас прыбыла 2 трактары. Калгаснікі спадзяваліся, што машына - трактарная станцыя акажа нам вялікую дапамогу ў правядзенні веснавой сяўбы. Аднак, атрымалася наадварот.

Наш калгас ужо заканчвае сяўбу зернавых культур. А трактары за ўвесь час, з дня выхаду ў поле, паспелі правесці культывацыю на плошчы 15 гектараў і ўзараць усяго 14 гектараў. Усю работу, звязаную з правядзеннем сяўбы, калгас вытварыў цяглавай сілай. Трактары-ж больш стаяць, чым працуюць: то сапсуецца магніто, то лопне карбюратар, то няма той або іншай запасной часткі.

Дырэкцыя машына - трактарнай станцыі павінна ўлічыць урокі першых дзён веснавой сяўбы. Трэба быстрэй ліквідаваць непаладкі і забяспечыць бесперабойную работу трактарнага парка.

М. Юзвук,
калгас ім. Парыжскай Комуны, Высокаўскага раёна.

ВЕСТКІ З ПАЛЕЎ

Заканчваюць сяўбу зернавых

Калгасы і аднаасобныя гаспадаркі Высокаўскага раёна актыўна змагаюцца за паспяховае і высокаякаснае правядзенне веснавой сяўбы. Члены сельскагаспадарчай арцелі «Перамога» да дня Першага Мая выканалі план сяўбы зернавых яравых на 77 працэнтаў. Калгаснікі калгаса «Іскра Ільіча» выканалі план сяўбы—на 71 працэнт. Малады калгас «Праўда», арганізаваны вясной гэтага года, закончыў сяўбу аўса, ячменю і гароху.

Поўнасцю закончылі сяўбу зернавых сяляне Агароднікаўскага сельсовета. Пасеяна 628 гектараў. Сяляне прыступілі да пасадкі бульбы і сяўбы ільну. Заканчваюць сяўбу зернавых Отаўскі, Волчынскі, Навасёлкаўскі і іншыя сельсоветы.

Н. Лагвінюк.

Новыя тэхнічныя культуры

Члены сельскагаспадарчай арцелі імені VI-й сесіі Вярхоўнага Совета СССР, Антопальскага раёна, дружна і арганізавана распачалі работу ў полі. За 2 дні была закончана сяўба лубіну на насенне, пасеяна 5 гектараў гароху, узарана і закультывіравана 25 гектараў глебы. Змагаючыся за заваяванне першынства ў сацыялістычным спаборніцтве з суседнім калгасам імені 1-га Мая, калгаснікі абавязаліся правесці веснавую сяўбу на працягу 8 дзён.

Сёлета ў калгасе будуць пасеяны новыя тэхнічныя культуры. Па плану веснавой сяўбы намечана засеяць 3,75 гектара цукровых буракоў і 0,5 гектара кок-сагыза. Акрамя гэтага будзе пасеяна 2 гектары гародніных культур. Калгаснікі намецілі восенню закласці сад пладовых дрэў на плошчы 5 гектараў. Саджанцы для закладкі сада калгас атрымае з свайго ўласнага пітомніка.

І. Канончык.

ЗВОДКА
АБ ХОДЗЕ ВЕСНАВОЙ СЯЎБЫ ПА БРЭСЦКАЙ ВОБЛАСЦІ НА 5 МАЯ 1941 года.
(у процантах)

№№ п.п.	Назва раёнаў	па калгасам	па аднаасобным гаспадаркам	усяго па раёну
1.	Антопальскі	15,5	15,1	15,2
2.	Бярозаўскі	21,6	30,8	30,5
3.	Брэсцкі	58,3	33,2	34,8
4.	Высокаўскі	64,5	43,1	44
5.	Гайнаўскі	23,7	3,9	4,2
6.	Дывінскі	17,1	16	16
7.	Дамачаўскі	50,2	53,5	53,3
8.	Жабінкаўскі	47,6	44,7	41,3
9.	Камянецкі	57,5	48	48,2
10.	Кляшчэльскі	25,1	7,1	7,5
11.	Бобрынскі	20,5	17,4	17,5
12.	Косаўскі	25,4	13,7	14,4
13.	Маларыцкі	7,9	3,9	4
14.	Поразаўскі	35,2	23	24
15.	Пружанскі	45,1	21,9	23,9
16.	Ружанскі	46,2	38,2	38,7
17.	Сямяціцкі	51,4	31,2	31,4
18.	Шэрашэўскі	39,5	28,2	28,6
	Усяго па вобласці	40,1	27,4	28,9

Брэсцкі Абляза.

ПЕРАВЫКОНВАЮЦЬ НОРМЫ ВЫПРАЦОЎКІ

Комсамольцы калгаса «Шлях сацыялізма», Жабінкаўскага раёна, паказваюць узоры высокай прадукцыйнасці працы. Яны дружна выходзяць на палявыя работы.

У калгасе створаны тры звяна па барацьбе за высокі сталінскі ўраджай. Гэтымі звеннямі кіруюць комсамольцы. Звяно таварыша Загайдачнага Івана выконвае нормы выпрацоўкі на 120 — 130 працэнтаў, Пракапчука Нікалая — на 140 працэнтаў. Значна перавыконвае нормы і звяно комсамольца Базылюка Фёдара. Паміж звеннямі разгорнута сацыялістычнае спаборніцтва.

Комсамольцы ў час абедзеных перапынкаў з калгаснікамі праводзяць чыткі газет, знаёмяць іх з важнейшымі рашэннямі партыі і ўрада.

Значную палітычна - масавую работу праводзяць комсамольцы з калгаснікамі ў вячэрні час. Яны арганізавалі здачу норм на значок ППХА. 18 калгаснікаў атрымалі добрыя адзнакі па вучобе. Сістэматычна выходзіць насценная газета, якая з нумара ў нумар паказвае перадавікоў калгаса, ускрывае недахопы ў арганізацыі працы.

Шырока разгорнута сярод калгаснікаў мастацкая самадзейнасць. Сталі працуюць гурткі, драматычныя, харавыя.

Н. Марчук.

Па Совецкай краіне

За годы сталінскіх пяцігодак камбінат друкарні газеты «Праўда» ператварыўся ў магутнае прадпрыемства, абсталяванае навейшай тэхнікай.

Стаханаўка экспедыцыйнага цэха друкарні газеты «Праўда» М. П. Васільева праглядае якасць друку.
Фота В. Башкірава (ТАСС).

ПЕРШЫ ВЫПУСК ІЛЬНОКАМБАЙНАЎ

Усесаюзны навукова-даследчы інстытут сельскагаспадарчага машынабудаўніцтва і Любярэцкі завод стварылі новую ўборачную машыну—ільнокамбайн. Ён адначасова праводзіць церабленне, ачос галовак і вязку ільну ў снапы. Прымяненне камбайна да мінімуму скарачае тэрміны ўборкі. Вытворчыя выпрабаванні новай машыны паказалі яе станоўчыя якасці.

Любярэцкі завод да 1 ліпеня выпусціць першыя 20 ільнокамбайнаў. Яны будуць перададзены ў перадавыя ільнаводчыя машына-трактарныя станцыі.

(ТАСС).

МУЗЕЙ М. В. ФРУНЗЕ

ШУЯ (Іванаўская вобласць). Тут адкрыўся музей М. В. Фрунзе. Найбольш поўна прадстаўлен перыяд 1905 года, калі Міхаіл Васільевіч Фрунзе вёў рэвалюцыйную работу сярод іванава-вазнесенскіх і шуйскіх рабочых.

Усяго ў 12 раздзелах музея экспаніравана звыш 400 дакументаў, пісем, фатаграфій і т. п. Тут-жа знаходзіцца пісьмовы стол, за якім працаваў М. В. Фрунзе ў 1917 годзе, будучы старшынёй Шуйскага совета рабочых, салдацкіх і сялянскіх дэпутатаў.

Матэрыялы музея выклікаюць вялікі інтарэс у наведвальнікаў. (ТАСС).

Першыя веснавыя дні. Выхаванцы Беластоцкага дзетсада № 15 у гарадскім парку.
Фота А. Сапіра (БЕЛТА).

Нядаўна ў Калонным зале Дома Саюзаў (Масква) адбылася другая гарадская канферэнцыя навучаючыхся школ ФЗА, дзе былі падведзены вынікі 4-х месячнай вучобы.

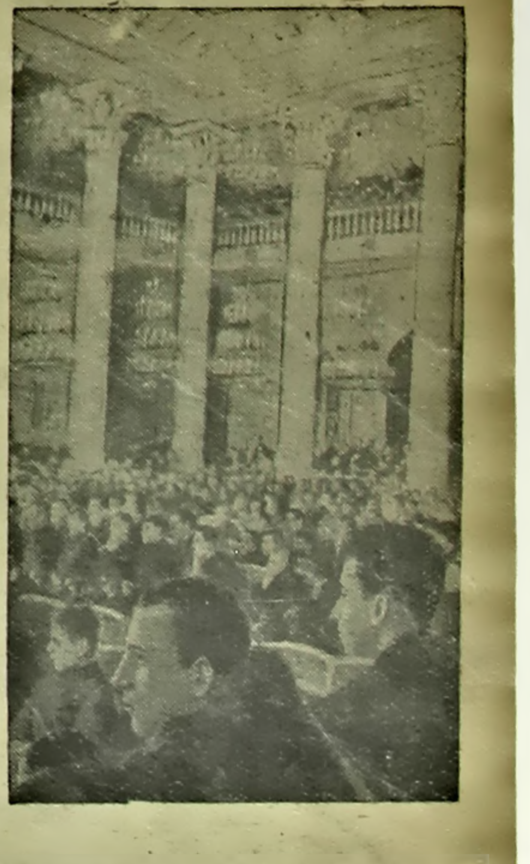

Выдатнік слясарнай групы школы ФЗА № 15 Аляксандр Ушакоў, выконваючы норму дарослага рабочага на 110 проц. (справа) і выдатнік групы каменшчыкаў школы ФЗА № 2 Пётр Кісялёў.

ЛЕТНІ СЕЗОН У ДАМАХ АДПАЧЫНКУ БЕЛАРУСІ.

У дамах адпачынку Беларусі адкрыўся летні сезон. У здраўніцы прыбыла першая тысяча стаханаўцаў — швейнікаў, кажушнікаў, рабочых запалкавай прамысловасці, кандытараў, медыцынскіх работнікаў.

НОВЫЯ КУЛЬТУРНЫЯ УСТАНОВЫ У ЛІТОЎСКАЙ ССР.

У Літоўскай ССР 1 мая адкрыліся новыя культурныя ўстановы. У Каўнасе пачаў працаваць тэатр аперэты, які паказаў «Свадьбу в Малиновке». Адкрыўся клуб рабочых гарадскога транспарта.

(З «Праўды»).

ПРАЦОЎНЫЯ ВОБЛАСЦІ НАБЫВАЮЦЬ БІЛЕТЫ 15-Й ЛАТАРЭІ АСОАВІЯХІМА

Сярод працоўных вобласці шырока разгарнулася рэалізацыя білетаў 15-й усесаюзнай латарэі Асоавіяхіма. Рабочыя, служачыя, сяляне і навучаючыяся моладзь з вялікім інтарэсам адклікнуліся на гэта важнейшае мерапрыемства.

У першыя дні па вобласці распаўсюджана білетаў на 85 тысяч рублёў. Працоўныя Косаўскага раёна набылі іх на 11 тысяч рублёў.

Сяляне вёскі Нурэц, Сямяціцкага раёна, узялі білетаў на 1500 рублёў. У распаўсюджванні білетаў у гэтай вёсцы прыняла актыўны ўдзел актывістка тав. Янюк Мар'я.

На вялікую суму распаўсюджана білетаў у вёсцы Мінчэва, гэтага-ж раёна. У Сямяціцкай пажарнай камандзе шофер тав. Ануфрыеў набыў білетаў на 41 рубль.

На працягу чатырох дзён праведзена рэалізацыя білетаў на вялікую суму ў педагагічным вучылішчы гор. Брэста. У праведзеным мерапрыемстве вялікую ролю адыграў старшыня першічнай арганізацыі Асоавіяхіма тав. Юркевіч.

Усё шырэй і шырэй разгортваецца па вобласці далейшая рэалізацыя білетаў 15 латарэі Асоавіяхіма.

М. Сарокін.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

БАЦЬКІ — КОМУНІСТЫ І ШКОЛА

Зараз, у эпоху завяршэння будаўніцтва бяскласавага сацыялістычнага грамадства і наступовага пераходу ад сацыялізма да камунізма комуністычнае выхаванне дзяцей набывае рашаючае значэнне.

Школа, настаўнік павінны выхаваць у дзяцей якасці новага чалавека — любоў да працы, свядомую дысцыпліну, мужнасць, большэвіцкую волю, цвёрдасць характару; любоў і адданасць свайму народу, ураду, комуністычнай партыі і яе правадыру таварышу Сталіну. Уся работа павінна садзейнічаць выхаванню культурных і ўсебакова развітых людзей.

Адзінства і ўзгодненасць дзейнняў школы і сям'і—адна з галоўных умоў у справе паспяховага вырашэння задачы комуністычнага выхавання дзетвары. Можна прывесці нямала прыкладаў, якія сведчаць аб тым, што комуністы правільна зразумелі сваю адказнасць за выхаванне дзяцей. Вучаніца 8-га класа дачка комуніста Бабцова вучыцца на добра і выдатна, мае высокую дысцыпліну. У выпрацоўцы гэтых якасцей значная роля належыць бацьку.

Добрыя і выдатныя паказчыкі ў вучобе маюць дзеці комуністаў Казакова, Зажарскага, Красоўскага і многіх другіх.

Аднак, сярод комуністаў ёсць і такія, таварышы, якія знялі з сябе клопаты аб выхаванні сваіх дзяцей і ўсклалі гэты абавязак цалкам на школу. Сын комуніста тав. Музлова, работніка аблпракуратуры, вучыцца ў 5 класе. На заняткі ён часта спазняецца, або зусім не прыходзіць, недысцыплінаваны, груб у абыходжанні з таварышамі па вучобе і настаўнікамі. Хатнія заданні сістэматычна не выконвае, вучыцца дрэнна. За трэцюю чвэрць ён атрымаў па шасці дысцыплінах адзнакі дрэнна і вельмі дрэнна. У гэтым-жа класе вучыцца дачка комуніста тав. Драбніцкага (аблвыканкамат). Аднойчы, прышоўшы дамоў, яна расказала бацькам, што за трэцюю чвэрць навучальнага года атрымала па ўсіх дысцыплінах адзнакі «пасрэдна». Гэта ўсхвалявала Драбніцкага. Раптам у школе № 15 пачуўся званок. Туды званіў т. Драбніцкі. Выклікаўшы загадчыка навучальнай часткі, ён голасам адміністратара запытаў: «Скажыце, у вас там якія настаўнікі: совецкія або несовецкія? Дачка мая павінна мець адзнакі толькі «выдатна». Я буду скардзіцца».

Між іншым гэты комуніст працуе ў некалькіх кроках ад школы. Пры жаданні ён мог і павінен быў пабываць у школе, пацікавіцца, як вучыцца яго дачка, у чым ёй неабходна дапамога. Гэтага тав. Драбніцкі не зрабіў. Такія паводзіны комуніста з'яўляюцца няправільнымі.

Сын работніка чыгункі комуніста тав. Гуза вучыцца ў 7 класе. За другую і трэцюю чвэрць навучальнага года ён прапусціў без уважлівых прычын 140 урокаў. Хатнія заданні не выконвае. За трэцюю чвэрць навучальнага года меў па 10 дысцыплінах дрэнныя адзнакі. Дырэктар школы не раз прасіў тав. Гуза зайсці ў школу. Але ён не палічыў патрэбным гэта зрабіць. Праўда, бываюць выпадкі, калі ў школе раздасца тэлефонны званок. Так было нядаўна. Пазваніў т. Гузаў. Ён грубым голасам класнаму кіраўніку заявіў: «Вы нападаеце на майго сына, вы яго дрэнна вучыце, я буду скардзіцца».

Сістэматычна парушае дысцыпліну вучань 7 класа, сын комуніста загадчыка аптэкакіраўніцтва тав. Пазвіча. Выпадкі хуліганскіх учынкаў за ім паглядаюцца неаднаразова. Па сямі дысцыплінах ён мае дрэнныя адзнакі. Да рэчы, хлопчык здольны і можа вучыцца на выдатна. Бацькі, замест таго, каб штодзённа займацца выхаваннем і дапамогай у вучобе сына, сталі на шлях абвінавачвання школы, настаўнікаў у тым, што яны не могуць выхоўваць дзяцей.

Прыведзеныя прыклады сведчаць аб бесклапотных адносінах да выхавання дзяцей з боку некаторых бацькоў-комуністаў.

Многія бацькі імкнуцца ў такіх выпадках апраўдацца сваёй занятасцю, адсутнасцю вольнага часу. Але гэта пустыя разважанні. Вядома, што вялікі асновапаложнік навуковага комунізма Карл Маркс многа ўвагі ўдзяляў справе выхавання сваіх дзяцей. Маркс быў выдатным бацькам. Пры ўсёй сваёй занятасці ён знаходзіў час пагуляць з дзяцьмі, пачытаць ім кнігу, расказаць казку, сачыць за фізічным развіццём і г. д.

Тое самае можна сказаць пра найвялікшых паслядоўнікаў Маркса — Леніна і Сталіна. Таварыш Сталін сярод мноства вялікіх спраў знаходзіць час, каб прагуляцца са сваёй дачкой Светланай, — даведацца аб яе поспехах у вучобе і г. д.

Абыякавасць і бесклапотнасць у справе выхавання дзяцей у нашай краіне недапушчальны. Выхаванне падрастаючага пакалення ёсць вялікая партыйная справа і нежаданне бацькоў як след выхоўваць сваіх дзяцей трэба разглядаць, як партыйны праступак.

Многія пярвічныя партарганізацыі стаяць у баку ад школы. Калі сакратары партарганізацый цікавяцца тым, як комуніст працуе на вытворчасці, як ён авалодвае марксізмам-ленінізмам, то вельмі рэдка можна сустрэць факты, калі партбюро, або партсход заслухоўваў-бы пытанне аб тым, як комуніст-бацька выконвае свае абавязкі па выхаванню дзяцей. Безумоўна, авангардная роля комуніста павінна праяўляцца і ва ўзорным выхаванні сваіх дзяцей. Дзеці комуністаў у школе абавязаны паказаць прыклад выдатнай вучобы і ўзорнай дысцыпліны.

Партарганізацыям неабходна пытаннямі выхавання комуністамі сваіх дзяцей, работай школ заняцца па сутнасці, дапамагаць школам падняць паспяховасць, умацоўваць дысцыпліну, дапамагчы школе хутчэй пакончыць з маючыміся яшчэ недахопамі. Зараз усямерна патрэбна дапамагчы школе ў падрыхтоўцы і паспяховым правядзенні весенавых іспытаў.

Неабходна правесці ва ўсіх пярвічных партыйных арганізацыях сходы, прысвечаныя задачам комуністычнага выхавання дзяцей. Выхаваць у комуністаў пачуццё партыйнай адказнасці за школу, за выхаванне сваіх дзяцей — важнейшая задача партыйных арганізацый.

Я. Марозаў,
загадчык сектарам культасветработы Брэсцкага абкома КП(б)Б.

СЛАБА ВУЧАЦЦА

Са справаздачай аб рабоце пярвічнай партарганізацыі абласной пракуратуры выступіў тав. Гарэлік. Больш паловы свайго даклада ён прысвяціў недахопам у рабоце пярвічнай партарганізацыі. І гэта вядома чаму, бо ў практыцы работы партарганізацыі мала мелася станоўчага.

Не было планавасці, не падрыхтавана праводзіліся партсходы, часта атрымоўвалася так, што аб парадку дня комуністы даведаліся на самім сходзе. Рэдка правяраліся даваемыя партыйныя даручэнні.

У пярвічнай партарганізацыі ёсць 2 кандыдаты партыі тт. Яблакава і Сенакосава. Але сярод іх выхаваўчая работа праводзілася зусім недастаткова. Былі выпадкі, калі сакратар і ў цэлым партарганізацыя несур'ёзна падыходзілі да прыёму ў рады партыі. Партсход прыняў у члены партыі тав. Каплапа. Гарком КП(б)Б адмяніў рашэнне партарганізацыі — адмовіў у прыёме ў члены партыі па прычыне слабай палітычнай падрыхтаванасці.

Нязначныя поспехі партарганізацыя мае і ў галіне палітычнай вучобы комуністаў. З 19 членаў і кандыдатаў партыі толькі 8 скончылі вывучэнне «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)». Большасць комуністаў усё яшчэ вывучае дакастрычніцкі перыяд. Асабліва слаба вучацца комуністы тт. Зайчык, Сенакосаў, Грыгор'еў. Сакратар партарганізацыі тав. Гарэлік, абвінавачваючы сябе ў недастатковай патрабавальнасці і кантролю над палітычнай адукацыяй комуністаў, не расказаў, што ім было прынята, каб палепшыць становішча партыйнай вучобы.

Дакладчык спыніўся і на маючыхся недахопах у галіне рэагавання на скаргі працоўных. Не гледзячы на тое, што работнікі аблпракуратуры заклікалі правяраць, як іншыя арганізацыі рэагуюць на скаргі працоўных, між тым у іх саміх у гэтай галіне справа абстаіць далёка небліскуча. Адсутнічае пакой па прыёму наведвальнікаў. Не арганізаван як, належа быць прыём наведвальнікаў, якім часта даводзіцца чакаць гадзінамі ў карыдоры, пакуль той-або іншы работнік злітуецца і прыйме да сябе.

Адзін за другім выступалі комуністы. Яны падвергі рэзкай крытыцы недахопы ў рабоце сакратара партарганізацыі. Член партыі тав. Турко заявіў, што часта работнікі пракуратуры — комуністы, выязджаючы на раён, не вучаць нізавых работнікаў, як неабходна арганізаваць работу. Ён указаў і на такі недахоп. З 12 праведзеных партсходаў толькі адзін быў адкрыты. Гэта крайне недастаткова. Партарганізацыі ў далейшым неабходна практыкаваць правядзенне адкрытых сходаў.

Слова атрымаў комуніст намеснік аблпракурора тав. Эстэркін. Комуністы насцярожыліся, яны чакалі, што даны прамоўца падвергне рэзкай крытыцы работу апарата, укажа, на што неабходна звярнуць увагу ў далейшым. На справе гэтага не атрымалася. На працягу 15 мінут ён нічога падобнага не расказаў. Не сказаў ён і аб тым, што павінна ў далейшым зрабіць партарганізацыя, каб палепшыць палітычную і дзелавую кваліфікацыю комуністаў.

Канкрэтным і змястоўным было выступленне тав. Пракапені. Ён жорстка крытыкаваў гарком партыі за адсутнасць дапамогі ў рабоце.

— Я састаю ў партарганізацыі, — гаворыць ён, — амаль паўгода, але ніколі не бачыў на сходзе каго-небудзь з ГК КП(б)Б. А было-б нядрэнна, калі-б работнікі гаркома своечасова падказалі сакратару пярвічнай партарганізацыі ў рабоце. Тады-б і справа абстаяла куды лепш.

Ён прыводзіць прыклад, калі сакратар ГК КП(б)Б тав. Красоўскі ў час прыёму комуністаў не ўдзяляе ім патрэбнай увагі.

Выступаючыя комуністы многа ўдзялілі ўвагі пытанням арганізацыі прапаганды совецкага заканадаўства, рэволюцыйнай законнасці сярод насельніцтва.

З прысутнічаючых на сходзе 18 чалавек у спрэчках выступіла 13. Партсход выбраў партыйнае бюро ў саставе 5 чалавек.

М. Гурэвіч.

Падкідчыца рудніка Ачысай (Паўднёвы Казахстан) Аніш Беліспаева асвоіла прафесію машыніста-электравоза. Зараз яна з'яўляецца лепшым машыністам электравоза 4-га заходняга ўчастка.

Тав. Беліспаева ўзнагароджана значком «Выдатнік сацыялістычнага спаборніцтва» і граматай Вярхоўнага Совета Казахскай ССР.

НА ЗДЫМКУ: А. Беліспаева. Фота Д. Саланава (фотахроніка (ТАСС).

Чырвонафлоцкая самадзейнасць

Выступленне струннага аркестра Н-скай авіячасці Чырвонасцяжнай Балтыкі. Уперадзе (злева направа): капітан-ордэнаносец тав. Лісіцын, Герой Совецкага Саюза капітан тав. Нефёдаў, лейтэнант ордэнаносец тав. Халдзееў.

Фота М. Рэдкіна. (Фотахроніка (ТАСС).

КНІГА — КРЫНІЦА ВЕДАЎ

Байцы, камандзіры, палітработнікі і сем'і начсастава Н-скага чырвонасцяжнага пагранічнага атрада з вялікай прагнасцю чытаюць мастацкую літаратуру. З кожным днём растуць запатрабаванні і на ваенна-палітычную літаратуру.

Вялікі пролетарскі пісьменнік, буравеснік социялістычнай рэволюцыі Аляксей Максімавіч Горкі неаднаразова падкрэсліваў, што кніга яго хвалявала, вучыла думаць, узбройвала стойкімі пачуццямі і непахіснай воляй, расшырала межы бачнага і ваабражаемага свету.

—Кніга, — гаварыў Горкі,—быць можа, найбольш складанае і вялікае цуда з усіх цудаў, створаных чалавецтвам на шляху яго да шчасця і магутнасці будучага. — Кніга валодае здольнасцю даказваць мне аб чалавеку тое, чаго я не бачу, не ведаю ў ім.

Намеснік камандзіра атрада па палітчасці тав. Ільін побач з пастаяннай чыткай твораў класікаў рускай і заходнееўрапейскай літаратуры, чытае адзін за другім творы таленавітай, совецкай пісьменніцы Ванды Васілеўскай.

—Я,—гаворыць ён,—прачытаў «Радзіму» — Ванды Васілеўскай і прызнаюся, адчуў такую надзвычайную сілу праўдзівасці паказу жыцця, быццам сам усё спрабаваў і перажыў.... Лютая ненавісць і ўсенародны гнеў напаўняюць да краёў гэты твор, накіраваны супроць панскай, памешчыцкай дзяржавы, супроць ладу, аснаванага на воўчых законах прыватнай уласнасці, на эксплаатацыі чалавека чалавекам. Твор Ванды Васілеўскай — гэта люстра, у якім выключна чотка і ярка адлюстраваны бяспраўе і мукі прыгнечанага народа. Гэты твор дапамагае мне ў прапагандысцкай рабоце. Ён дае магчымасць ярчэй паказаць змрочную карціну жыцця працоўных пры польскіх панах, пры капіталізме.

Кожны чытач нашага атрада імкнецца прачытаць выдатныя творы Ванды Васілеўскай.

Асаблівай папулярнасцю сярод байцоў і камандзіраў, пагранічнікаў карыстаюцца творы класікаў і лаўрэатаў Сталінскіх прэмій. Сакратар бюро ВЛКСМ — намеснік палітрука тав. Кандрацьеў—за адзін толькі апошні месяц прачытаў больш 30 кніг. Сярод прачытаных творы лаўрэатаў сталінскіх прэмій: «Пётр І» Аляксея Талстога, «Фельдмаршал Кутузаў» — Вл. Салаўёва і другія.

— З асаблівым задавальненнем я прачытаў «Севастопальскую страду» — Сяргеева-Цэнскага, — гаворыць комуніст тав. Умноў.

Камандзір тав. Вайцёнак сказаў наступнае: — Для мяне нямысліма жыццё без чыткі мастацкай літаратуры.

Актыўнымі чытачамі бібліятэкі з'яўляюцца тт. Нікіфараў, Сяргееў, Максімаў.

Міхаіл Пармон.

Датэрмінова выканаем план закупкі патрыманых падручнікаў

У мэтах найлепшага забеспячэння вучняў пачатковых і сярэдніх школ падручнікамі Урадам БССР дано ўказанне ўсім КОГІЗ-ам і органам народнай асветы арганізаваць на мясцах закупку кніжак, быўшых у карыстанні. Брэсцкаму КОГІЗ-у даведзен план закупкі кніжак у колькасці 117 тысяч экземпляраў. Толькі па гораду Брэсту кнігагандлюючыя магазіны павінны закупіць 87 тысяч падручнікаў.

У канцы года вучні пры пераходзе ў старэйшыя класы будуць ахвотна прадаваць свае старыя падручнікі. Неабходна ў школах паставіць так работу, каб закупку падручнікаў закончыць не пазней мая—чэрвеня. Усе ўмовы для гэтага ёсць.

КОГІЗ ужо разгарнуў падрыхтоўчую работу па закупцы кніг. Да ўсіх школ прымацаваны нашы работнікі, якія праводзяць растлумачальную работу сярод вучняў і арганізоўваюць збор і пакупку быўшых у карыстанні падручнікаў. За дзесяць дзён закуплена 5 тысяч кніг.

Комсамольскія і профсаюзныя арганізацыі павінны ўзяць гэту важную справу пад свой кантроль, аказваць неабходную дапамогу ў праводзімай рабоце кнігагандлюючым арганізацыям. Выканаць датэрмінова даведзены план па закупцы патрыманых падручнікаў — задача КОГІЗаў і органаў народнай асветы.

А. Гусеў,
загадчык Брэсцкага аблКОГІЗ-а.

Б. КАНДЫДАЎ.

РЭАКЦЫЙНАЯ РОЛЯ ЦАРКВЫ Ў ЗАХОДНІХ АБЛАСЦЯХ БЕЛАРУСІ І УКРАІНЫ

III. УНІЯЦКАЯ ЦАРКВА Ў ПАНСКАЙ ПОЛЬШЧЫ*)

Сучаснае хрысціянства падзяляецца на мноства плыняў і груціровак, з якіх найбольш буйнымі з'яўляюцца каталіцызм, праваслаўе і пратэстанцтва. У якасці прамежных звенняў паміж праваслаўем і каталіцызмам выступаюць, так званыя, уніяцкія цэрквы, маючыя зараз каля 8 мільёнаў паслядоўцаў, слова «унія» азначае «саюз», аднак, сапраўднае значэнне гэтых цэркваў заключаецца ў тым, што яны ўяўляюць сабой пераходную ступень ад праваслаўя да каталіцызма.

Гісторыя ўніяцкай царквы ў панскай Польшчы паказвае, што ў яе ўзнікненні віднуую ролю выканаў ордэн іезуітаў. Яшчэ ў 1569 годзе іезуіты з'явіліся ў Вільна, а адсюль разгарнулі свае апорныя пункты ва многіх гарадах Літвы і Заходняй Русі. Арганізуючы каталіцкую прапаганду сярод праваслаўных, іезуіты сталі ствараць манастыры, асноўваць школы, выдаваць літаратуру, ужывалі ўсе сродкі для дасягнення пастаўленай мэты—апалячваць і акаталічваць украінцаў і беларусаў.

У канцы XVI стагоддзя прадстаўнікі ордэна іезуітаў прапанавалі важакам праваслаўнага духавенства заключыць саюз з Ватыканам. Іезуіцкі план сустрэў падтрымку з боку некаторых праваслаўных епіскапаў — відных феадалаў. Кіеўскі мітрапаліт Міхаіл Рагоза, луцкі епіскап Кірыл Тэрлецкі, владзімірскі епіскап Іпатый Поцій і іншыя прыгоннікі пайшлі насустрач намаганням іезуітаў і польскіх магнатаў, якія абяцалі ім сенатарскія крэслы і ўсялякія прывілегіі.

У 1590 годзе на сакрэтнай нарадзе епіскапаў было вырашана прыняць унію. У лістападзе 1595 года епіскапы Кірыл Тэрлецкі і Іпатый Поцій «хітрыя змеі і лісіцы», як называлі сучаснікі, прыбылі ў Рым, выказалі поўную пакорнасць папе Клементу XIII і аблабызалі яго туфлю.

У кастрычніку 1596 года ў Брэсце адбыўся сабор прадстаўнікоў заходне-рускай царквы, на якім утварыліся два рэзка варожых лагеры: прыхільнікі ўніі і яе праціўнікі. Тыя і другія засядалі асобна і пасылалі друг другу праклянці.

Па ўказцы іезуітаў і караля Сігізмунда III уніяцкія папы пастанавілі падпарадкавацца папе. Так узнікла Брэсцкая ўнія.

Укоў створаная царква прызнала главенства папы і рад пунктаў каталіцкага веравызнання, але затое ўніятам дазвалялася выконваць богаслужэнне на славянскай мове і захаваць праваслаўныя абрады.

Польскі ўрад, іезуіты і ўніяцкія епіскапы — феадалы распаўсюджвалі новую веру агнём і мечам. За адмаўленне ад уступлення ў унію следвалі жорсткія расправы: непакорных арыштоўвалі, заключалі ў турмы, падвяргалі катаванням.

Сярод арганізатараў гэтых рэлігійных ганенняў найбольш шырокую вядомасць атрымаў уніяцкі епіскап Іосафат Кунцевіч, празваны «душахватам». Супроць асоб, якія не пажадалі прыняць унію, ён ужываў накаранні штрафам, здымаў з пасад, выганяў з гарадоў і сёл, канфіскоўваў маёмасць, заключаў у турмы.

Дарога ад праваслаўя да каталіцызма — насычана была крывёй мас. Унядрэнне ўніяцкай царквы суправаджалася няспыннай барацьбой прыгнечаных украінцаў і беларусаў супроць польскіх паноў і ўніяцкіх папоў. Адзін з правадыроў паўстаўшага Украінскага сялянства Налівайка быў пасаджан у пустацелую фігуру быка і спалён на ціхім агні. Так стваралі ўніяцкую царкву на крыві і попеле закатаваных людзей!

Уся далейшая гісторыя распаўсюджвання ўніі пад панскай уладай нязменна суправаджалася гвалтамі і ганеннямі.

У памешчыцка-буржуазнай Польшчы юрыдычнае становішча ўніяцкай царквы ў асноўным вызначалася канкардатам, заключаным 10 лютага 1925 года паміж польскім урадам і Ватыканам. Уніяцкаму духавенству былі даны значныя зямельныя ўгоддзі, адпускаліся штогод субсідыі ўрада і забяспечвалася падтрымка ўрадавых органаў. А ўзамен рэлігійныя арганізацыі абавязаліся ўсямерна падтрымліваць дзяржаўны апарат польскіх памешчыкаў і капіталістаў.

Выходзіўшая ў Нью-Йорку буржуазная нацыяналістычная газета «Украінскі голас» тады-ж адзначала значэнне прысягі, якую давалі ўніяцкія епіскапы польскаму ўраду:

«Прысяга, якую канкардат прадпісвае каталіцкім епіскапам у Польшчы, прызначана не толькі для польскіх епіскапаў, колькі для епіскапаў няпольскіх, якім прыходзіцца працаваць сярод насельніцтва, настроенага непрыхільна да Польшчы. Царква будзе служыць у Польшчы бічом над прыгнечаным украінскім народам; грэка-каталіцкія (г. зн. уніяцкія, галіцыйскія) епіскапы прызначаны на тое, каб быць польскімі наглядчыкамі над беларусамі і украінцамі, каб пагражаць пакутамі пекла тым, якія не пажадаюць пакарацца Польшчы».

Так яно і было ў сапраўднасці. Польскія паны імкнуліся пераўтварыць уніяцкую царкву ў орган духоўнай паліцыі. Гэтыя планы падтрымліваліся вельмі многімі прадстаўнікамі ўніяцкага духавенства. На працягу ўсяго перыяду існавання панскай Польшчы ўніяцкае духавенства служыла ўраду.

У сувязі з выбарамі ў сейм уніяцкае духавенства пастаянна падтрымлівала буржуазныя партыі. У школах яно вучыла дзяцей быць паслухмянымі польскаму ўраду і яго агентам. У дні афіцыяльных свят у ўніяцкіх царквах наладжвалі ўрачыстыя малебны ў чэсць улад. Былі ўстаноўлены спецыяльна малітвы за ўрад, за армію. Многія папы выкарыстоўвалі споведзі ў мэтах палітычнага сыску сярод працоўных.

Уніяцкая царква адначасова была пастаянным саюзнікам украінскіх буржуазных нацыяналістаў. Яна дапамагала эксплаататарскім класам сеяць нацыянальную рознь сярод працоўных, старалася раскалваць адзіны фронт прыгнечаных.

На Валыні была створана пагромная арганізацыя «Валынска-украінскае аб'яднанне» (ВУО), якое знаходзілася пад кіраўніцтвам петлюраўцаў і ўніяцкіх папоў.

У Галіцыі існавала «Украінскае нацыянальна-дэмакратычнае аб'яднанне», якое ўладала значнымі капіталамі, многімі прадпрыемствамі і кіравала сельскімі кааператывамі.

Адыгрываючы важную ролю ў той і другой буржуазнай арганізацыі, уніяцкія папы імкнуліся распаліць ненавісць украінцаў да працоўных іншых нацыянальнасцей і ў першую чаргу да рускіх і яўрэяў.

Шырокай вядомасцю сярод уніятаў карыстаецца мітрапаліт Андрэй Шэптыцкі — глава ўніяцкага духавенства. Для яго ўсхвалення выдавалася многа лістовак і брашур, яго прозвішчам раней называлі вуліцы. Хто-ж такі Шэптыцкі?

У мінулым — граф, буйны памешчык, які праявіў надзвычайную зваротлівасць у розных умовах жыцця.

Пасля ўзнікнення польскай буржуазнай рэспублікі Шэптыцкі становіцца адным з прыслужнікаў Пілсудскага і яго ўпаўнаважаным па духоўнаму закабаленню ўкраінскіх рабочых і сялян пад прыкрыццём уніяцтва. У 1930 годзе ён арганізаваў «Украінскі каталіцкі саюз» — партыю рэакцыянераў, дзейнічаўшых пад сцягам рэлігіі.

За апошнія годы існавання панскай Польшчы рэлігійная агентура Ватыкана ў саюзе з польскай ахранкай узмоцнена стварала так званы «новаўніяцкі рух»— інакш называемы «усходнім абрадам».

Характарызуючы гэтую дзейнасць уніяцкіх ксяндзоў, праваслаўныя папы-канкурэнты са злобай адзначалі, што насаджаемы па ўказцы Рыма «усходні абрад» ёсць цінічная, даволі лоўкая каталіцкая падробка пад праваслаўе. Разлік быў такі: паднесці каталіцызм з нявіннага боку, як дзве кроплі вады падобны на праваслаўе і такім чынам расставіць каталіцкія сеці сярод праваслаўных.

Польскі друк адзначаў, што ва многіх месцах прыхільнікамі «усходняга абраду» з'яўляліся асаднікі, па патрабаваннях якіх праваслаўныя цэрквы перадаваліся іезуітам «усходняга абраду».

Буйнейшыя пункты па распаўсюджванню новаўніяцтва былі ў Пінску, Любліне, Альбертыне. У Пінску існавала каталіцкая духоўная семінарыя, дзе выкладчыкам усходне-славянскай літургіі з'яўляўся ксёндз Окола-Кулак, які многа раз выступаў з заклікамі наступаць на СССР. У Любліне знаходзіўся каталіцкі місіянерскі інстытут — гадавальнік ксяндзоў «усходняга абраду». У Альбертынскім гняздзе іезуітаў таксама выхоўваліся будучыя дзеячы «усходняга абраду».

У польскім друку, у тым ліку і ў каталіцкім, указвалі, што духавенства «усходняга абраду» па сваёй знешнасці нічым не адрозніваецца ад праваслаўнага духавенства. Аднак, гэтыя папы іншы раз нават не бралі з веруючых платы за трэбы, а пропаведзі, па ўказцы з Рыма, чыталі на рускай мове, у той час, як праваслаўнаму духавенству, па распараджэнню польскага ўрада, пропаведзі прыходзілася чытаць па-польску.

13 лютага 1932 года польскі штотыднёвік «Агульная справа» пісаў:

«Усходні абрад» з'яўляецца ў прынцыпе як-бы падрыхтоўкай духоўнай арміі, якая павінна пры першым надыходзячым выпадку ісці на Усход, каб заваяваць Расію».

Сутнасць справы заключалася ў наступным: ватыканскія дзяльцы разглядалі ўскраіны Польшчы, як сваю важнейшую аперацыйную базу для антысовецкай дзейнасці і тут у якасці дапаўнення да рыхтуемых кадраў каталіцкіх шпіёнаў лічылі неабходным рыхтаваць кадры шпіёнаў у праваслаўных расах. Справа ішла аб падрыхтоўцы такіх кадраў, якія будуць валодаць рускай мовай і змогуць выкарыстаць праваслаўе ў інтарэсах каталіцызма і сусветнага імперыялізма.

Уніяцкае духавенства вяло ў Польшчы самую разнузданую антысовецкую дзейнасць. У 1938 г. быў разаслан дакумент пад загалоўкам «Рэферат аб неабходнасці хрысціянскіх каталіцкіх таварыстваў», паводле якога папы гаварылі пропаведзі. Аўтары рэферата заяўлялі аб «пагрозе бальшавізма, які ідзе на нас упарта і ўпэўнена і з якім трэба змагацца». Выражаючы страх перад «чырвонай лавінай, якая ідзе з-за Збруча» (па гэтай рацэ праходзіла граніца з СССР), аўтары царкоўнага паслання ўзводзілі паклёпы на совецкі народ, імкнуліся ўсяляк напалохаць украінскіх і беларускіх сялян, узбудзіць іх супроць комунізма.

Уніяцкая газета «Дело» пастаянна змяшчала ўспаміны петлюраўцаў аб сваіх бандыцкіх справах і заклікала да антысовецкага паходу.

Уніяцкая царква таксама як і ўсе астатнія выкарыстоўвалася ворагамі працоўных для абману і прыгнечання іх. Яна служыла прыгнятальнікам. Аб гэтым неабходна памятаць!

(Працяг будзе)

*) Працяг пачатак гл. у № 100 (471) і № 105 (476)

НА ЗДЫМКУ: Жыллёвыя дамы на Калужскім шасе (МАСКВА).

АКТЫЎНЫ ПАМОЧНІК ПАРТАРГАНІЗАЦЫІ

Насценная газета калектыва рабочых і служачых пагрузачнай канторы станцыі Брэст-Цэнтральная «Транспарцёр» з'яўляецца маладой. Яна нядаўна стала выходзіць. Першы нумар газеты прысвечан адкрыццю XVIII Усесаюзнай партыйнай канферэнцыі.

Перадавы артыкул першага нумара гаварыў аб дасягненнях, з якімі калектыў пагрузачнай канторы сустрэў канферэнцыю.

Затым газета з нумару ў нумар зказвала дзейную дапамогу партарганізацыі ў перабудове работы брыгад і ў цэлым канторы на аснове гістарычных рашэнняў партканферэнцыі.

4 мая выйшаў восьмы нумар насценгазеты. Ён быў прысвечан дню бальшавіцкага друку. У ім былі падведзены вынікі амаль трохмесячнай работы па-новаму. Што-ж зроблена газетай за кароткі тэрмін яе існавання? Газеце ёсць аб чым расказаць сваім чытачам. Зроблена многае ў барацьбе за ажыццяўленне гістарычных рашэнняў па ўмацаванню працоўнай дысцыпліны, па наводзінню культуры па вытворчасці.

Вялікая работа была праведзена газетай па барацьбе за чыстату і парадак у інтэрнаце грузчыкаў. Акрамя агульнага артыкула па гэтаму пытанню была змешчана заметка прыбіральшчыцы. У гэтых матэрыялах гаварылася, што грузчыкі т.т. Каляда і Ручэй, прышоўшы з работы, кладуцца спаць у верхняй вопратцы і абутку. Так здаралася і з другімі грузчыкамі. На заўвагі прыбіральшчыцы і каменданта інтэрната яны не звярталі ўвагі. Пасля заметак у газеце партарганізацыя і адміністрацыя прынялі меры па наводзінню парадку ў інтэрнаце грузчыкаў. Праз кароткі час інтэрнат стаў узорным. Людзі навучыліся падпарадкавацца ўнутранаму распарадку інтэрната.

Зараз грузчыкі вельмі задаволены, што газета дапамагла ім навесці чыстату і парадак у інтэрнаце.

Газета вядзе сістэматычную і бязлітасную барацьбу з лодырамі і дэзарганізатарамі вытворчасці.

Брыгада грузчыкаў (брыгадзір тав. Дзенісюк) увесь час не выконвала вытворчых заданняў. Газета ўскрыла прычыны гэтага адставання. Хутка па матэрыялах яе знялі з работы брыгадзіра, некаторых рабочых перавялі ў другія брыгады і справа пайшла па другому. Тыя рабочыя, якія раней не выконвалі норм, навучыліся ў перадавых брыгадах работаць па ўдарнаму.

Рабочы дзень работнікаў канторы быў далёка неўшчыльнёным. Людзі многа часу трацілі на непатрэбнае хаджэнне і размовы. Газета выступіла супроць гэтага. Адміністрацыя і партарганізацыя прынялі меры. Хутка быў склікан агульны сход калектыва, на якім былі вызначаны канкрэтныя мерапрыемствы па ліквідацыі ўказаных газетай недахопаў.

Памочнік начальніка станцыі па грузавой службе тав. Пісарэнка нерацыянальна выкарыстоўваў рабочую сілу. У выніку гэтага былі частыя прастоі, не выконваўся план пагрузачна - разгрузачных работ. Газета выступіла з крытыкай няўмелай работы тав. Пісарэнка. Гэтым пытаннем заняўся гарком партыі і пасля гэтага справа хутка наладзілася, былі ліквідаваны прастоі.

Газета дапамагла ўмацаванню працоўнай дысцыпліны сярод грузчыкаў. Парушальнік Указа Прэзідыума Вярхоўнага Савета ад 26 чэрвеня 1940 года тав. Дземенчук быў аддадзен пад суд, ён атрымаў па заслугах. Матарыст тав. Вуйцік спаліў тры матора транспарцёра. Газета рэзка выступіла супроць гэтага факта і Вуйцік быў зняты з работы і прыцягнут да адказнасці.

Многае зроблена газетай у галіне барацьбы за выкананне рашэнняў XVIII партканферэнцыі. Аднак трэба сказаць, што і яна ўпусціла рад пытанняў з свайго поля зроку. Ёсць факты, калі аб асобных заметках рэдкалегія хутка забывае.

У цэлым неабходна прызнаць, што газета добра спраўляецца з сваімі задачамі. Многа ініцыятывы праяўляе рэдактар яе тав. Заруба — камсамолец. Вакол газеты ён стварыў актыў у 16 чалавек. Яны часта пішуць у яе, узнімаюць важныя пытанні. Няма такога ўчастка, дзе-б не было воха карэспандэнта.

З нумара ў нумар газета паказвае лепшых людзей вытворчасці. Вось, напрыклад, у нумары, прысвечаным 1-му мая, газета падвяла вынікі спаборніцтва на дастойнай сустрэчы вялікага пралетарскага свята. Яна паказала лепшыя брыгады грузчыкаў т.т. Дарашука, Лагоўскага, Сідарука, Хальцэля і іншых. Брыгады гэтых таварышоў сістэматычна выконваюць вытворчыя заданні на 120 — 133 процанты.

У газеце ёсць аддзел сатыры «Сляза, прыехалі». Матэрыялы, якія змяшчаюцца ў гэтым аддзеле, а таксама карыкатуры заўсёды з'яўляюцца вострымі, мэтанакіраванымі. Усё гэта прыцягвае да газеты ўвагу чытачоў, выклікае у іх здаровы смех над тымі, хто не ўмее работаць, хто парушае працоўную дысцыпліну, не беражэ маёмасць.

Акрамя гэтага рэдкалегія выпускае яшчэ лятучкі «Молния». У гэтых лятучках рэдкалегія адзначае такія падзеі, якія патрабуюць выключнай аператыўнасці.

Ніводная заметка, якая змяшчаецца ў газеце або ў «Молнии», не застаецца без рэагавання. Рэдкалегія за гэтым пільна сочыць і дабіваецца дзейнасці заметак. Больш важнейшыя заметкі яна пасылае ў гарадскую пракуратуру і іншыя арганізацыі для рэагавання.

А. Кудрын.

ЦЭХАВАЯ НАСЦЕНГАЗЕТА

Насценгазета нашага цэха «Перадавы пераплётчык» нарадзілася ў дні работы XVIII Усесаюзнай партыйнай канферэнцыі. З таго часу вышла чатыры нумары. Рэдкалегія насценгазеты згуртавала вакол сябе вялікі аўтарскі актыў. Дастаткова сказаць, што з працуючых у цэху 31 рабочага ў насценгазету рэгулярна пішуць 20. Асабліва актыўна ўдзельнічаюць у насценным друку прафорг цэха Фінкельштэйн і малады рабочы Розенберг. Яны дапамагаюць рэдкалегіі афармляць газету, многа пішуць заметак. Неабходна адзначыць, што ўсе рабочыя імкнуцца, каб газета мела добры змест, была добра мастацкі афармлена.

Уся работа рэдкалегіі насценгазеты накіравана на адно — мабілізаваць масы на выкананне і перавыкананне вытворчага плана. Пагэтаму зместам большасці допісаў з'яўляецца работа вытворчасці, перабудова работы цэха ў адпаведнасці з гістарычнымі рашэннямі XVIII Усесаюзнай партыйнай канферэнцыі.

З нумара ў нумар змяшчаюцца матэрыялы аб чыстаце і парадку. Найбольш цікавымі заметкамі на гэту тэму з'яўляюцца выступленні таварыша Сегаль. Ён дае вычарпальны матэрыял аб чыстаце і парадку ўсіх рабочых месц цэха.

Змястоўныя заметкі піша ў насценгазету малады рабочы Розенберг. Нядаўна ён напісаў нам фельетон, у якім крытыкаваў тых таварышоў, якія ў час работы многа размаўляюць, без спраў расхаджваюць па цэху, чым перашкаджаюць другім працаваць. Ён дае зарысоўку аб адным рабочым дні тав. Фрыдмана, які «працаваў» у гэты дзень больш языком, чым рукамі.

У дні падрыхтоўкі да вялікага свята працоўных — 1-га Мая — насценгазета падвяла вынікі социялістычнага спаборніцтва. Было змешчана рад артыкулаў рабочых аб іх вытворчых поспехах. Зараз насценгазета таксама адводзіць гэтаму пытанню многа месца. У апошнім нумары змешчана заметка рабочага Розенберга, у якой ён расказвае аб сваёй рабоце і абавязуецца не здаваць тэмпаў у далейшым, выконваць свой вытворчы план не менш 130 процантаў, даваць прадукцыю толькі высокай якасці, актыўна ўдзельнічаць у грамадскім жыцці.

Рэдкалегія насценгазеты дабіваецца дзейнасці змяшчаемых матэрыялаў. Вось некалькі прыкладаў. У адным з нумараў была змешчана заметка аб тым, што пераплётчыкам выдалі халаты нязручныя для работы. Таксама рабочыя многа скардзіліся на нясвоечасовы рамонт машын. Аб гэтым мы напісалі ў насценгазету. Фабзаўком на ўсіх сігналах прыняў меры. Своечасовае рэагаванне на сігналы рабочых узняло аўтарытэт насценгазеты. У кожны нумар пішуць па 8—10 рабочых.

Ш. Оксенгорн,
рэдактар насценгазеты пераплётнага цэха друкарні імені Варашылава.

Новыя ільготы адыходнікам-вугальшчыкам

XVIII гістарычны з'езд ВКП(б) пастанавіў: «Развіць здабычу вугалю да ўзроўню забяспечваючага не толькі пакрыццё бягучых запатрабаванняў краіны, але і стварэння гаспадарчых запасаў і дзяржаўных рэзерваў».

Вугальшчыкі паклалі ў аснову сваёй работы пастанову з'езда і дабіваюцца выканання яе.

XVIII Усесаюзная канферэнцыя ВКП(б) рашыла забяспечыць здабычу вугалю ў 1941 годзе ў памеры 191 мільёна тон, што складае рост на 17 процантаў супроць 1940 года.

Гэтыя рашэнні выданы таму, што вугаль для прамысловасці — гэта хлеб. Калі краіна будзе поўнасцю забяспечана вугалем, то гэтым самім забяспечваецца нармальная і бесперабойная работа чыгунак, фабрык і заводаў.

Для выканання гэтай вялікай задачы неабходна павялічыць колькасць рабочых, занятых непасрэдна на здабычы вугалю.

З гэтай мэтай Савет Народных Камісараў Саюза ССР 10 красавіка 1941 г. вынес спецыяльную пастанову за № 850, дзе прадугледжваецца рад мерапрыемстваў па павелічэнню рабочай сілы і замацаванню рабочых кадраў у вугальнай прамысловасці.

Соўнарком Саюза ССР пастанавіў набраць і адправіць на шахты Наркомвугалю да 15 мая 1941 г. — 30.000 чалавек і да 10 чэрвеня — 20.000, а ўсяго 50.000 чалавек. Наша вобласць павінна даць на шахты 500 чалавек.

Пачынаючы з 10 красавіка 1941 г., адыходнікам, едучым на шахты, павялічан аванс у два разы, г. зн. замест 100 руб. будуць атрымоўваць 200 руб. З іх 100 руб. пры заключэнні дагавора і 100 руб. па прыбыцці на месца работы.

Гэта павелічэнне аванса прадугледжана толькі для адыходнікаў, якія едуць выключна на прадпрыемствы вугальнай прамысловасці.

Уноў прынятым рабочым на падземныя работы будуць выдавацца авансы на гаспадарчае абсталяванне ў памеры 600 руб. з штомесячным утрыманнем з заработнай платы на працягу аднаго года.

Усе рабочыя, жадаючыя пабудаваць індывідуальныя дамы, атрымоўваць крэдыты. Соўнарком Саюза ССР абавязаў выканкомы абласных Саветаў дэпутатаў працоўных вылучыць для гэтай мэты мясцовыя будаўнічыя матэрыялы.

Акрамя гэтага, дазволена кіраўнікам трэстаў і шахт адпускаць рабочым (індывідуальным будаўнікам) другія будаўнічыя матэрыялы, неабходныя для будаўніцтва жыллёвых пабудоў.

Прапанавана Наркомсоўгасаў і Наркоммясамалпрому СССР вылучыць на працягу ліпеня-верасня 1941 г. 35.000 парасят па планавых цэнах для продажу ў індывідуальным парадку рабочым, занятым на падземных работах у вугальнай прамысловасці, праз закрытую гандлёвую сетку, існуючую на шахтах.

Гэтай-жа пастановай Соўнаркома прадугледжан яшчэ рад ільгот для новых рабочых.

У развіццё гэтай пастановы Народны Камісар Вугальнай Прамысловасці СССР тав. Вахрушэў В. В. 11 красавіка 1941 г. выдаў загад, дзе ён абавязвае начальнікаў галоўных упраўленняў, камбінатаў, упраўляючых трэстамі і загадчыкаў шахтамі прыняць усе неабходныя меры да безумоўнага выканання пастановы Соўнаркома Саюза ССР № 850.

Народны Камісар загадаў: усіх прыбыўшых рабочых накіроўваць на ўкамплектаванне лаў і на падрыхтоўчыя работы.

На кожнай шахце вылучан па брыгадах інструктар з найбольш кваліфікаваных і вопытных рабочых, для абучэння новых рабочых.

Для ўсіх уноў прыбываючых рабочых падрыхтавана спецвопратка і інструмент. Вялікая работа праведзена і праводзіцца па падрыхтоўцы інтэрнатаў для новых рабочых.

У мэтах замацавання рабочых-калгаснікаў, працуючых па індывідуальных працоўных дагаворах, тэрмін якіх сконччыцца ў другім і трэцім квартале 1941 г., дазволена выплачваць аднаразовае ўзнагароджанне ў памеры сярэдняга месячнага заработка, але не звыш 300 руб. кожнаму рабочаму-калгасніку, даўшаму згоду на працяг тэрміну дагавора не менш, чым на 6 месяцаў.

Вялікая дапамога будзе аказана рабочым насеннем і па ўспашцы індывідуальных агародаў.

Партыя і ўрад праяўляюць сталінскія клопаты аб стварэнні найлепшых жыллёва-бытавых умоў для вугальшчыкаў.

У вугальнай прамысловасці нарадзіўся вялікі стаханаўскі рух. Гаспадарчае значэнне вугальнай прамысловасці ў справе далейшага развіцця сацыялістычнага будаўніцтва і ўмацавання абароннай магутнасці нашага Саюза надзвычайна вялікае.

Ва ўсесаюзнай качэгарцы — Данбасе, на Урале, у Кузнецкім, Падмаскоўным басейнах, у трэстах Дальняга Усхода, на Сахаліне і іншых прадпрыемствах Саюза ССР працуюць тысячы нашых землякоў.

Сотні стаханаўцаў, ударнікаў, знатных людзей шахт мы маем з нашай вобласці.

Справа часці раённых партыйных, савецкіх і камсамольскіх арганізацый меаць сваіх землякоў стаханаўцаў-вугальшчыкаў.

Дадзім вугальнай прамысловасці новы атрад гарнякоў.

А. Сіроцін.

НЯМА БАРАЦЬБЫ ЗА ЯКАСЦЬ РАМОНТУ

Брэсцкая абласная аўтарамонтная майстэрня не выконвае рашэнняў XVIII Усесаюзнай канферэнцыі ВКП(б). Тут надзвычайна дрэнна рамантуюць аўтамашыны. Каб не быць галаслоўным, прывяду канкрэтны факт.

Абласная кантора беларускага гандлёвага плодгароднінатрэста здала ў майстэрню для бягучага рамонту газагенератарную аўтамашыну. Машына знаходзілася ў майстэрні на працягу месяца. Рамонту ніякага не было зроблена, калі не лічыць афарбоўкі кузава, а ў акце было ўказана, што адрамантаван матор і іншыя дэталі. У час прыёмкі выявілася, што рулявое ўпраўленне няспраўна, маецца стук у маторы, цячэ масла, няспраўны спідометар і рад іншых дэфектаў.

Кіраўнікі майстэрні не змагаюцца за высокую якасць работы і не прыцягваюць бракаробаў да суровай адказнасці згодна Указа Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР.

Малаковіч,
упраўляючы абласной канторы белгандальплодгароднінатрэста.

На торфзаводзе «Міхановічы» (Мінскі раён) пачалася здабыча торфу. Пушчаны ў работу ўсе 4 элеватарныя машыны завода.

НА ЗДЫМКУ: брыгада В. С. Зайцава падае ў кар'еры тарфяную масу ў элеватар. Фота І. Шышко (БЕЛТА).

Віцебскі абласны школьны батанічны сад удзельнік Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўкі 1941 года.

НА ЗДЫМКУ: удзельнікі выстаўкі ўжо 3-ці год Роза Бархаль (злева), Рыва Оршанская і Валя Ельманская за зборам першага ўраджаю земляніцы гатунка «Луіза» у новай аранжарэі сада. Фота І. Лосева (БЕЛТА)

Шырэй разгарнуць санітарна-абаронную работу

Рашэнні XVIII Усесаюзнай канферэнцыі ВКП(б) узброілі працоўных Савецкага Саюза ў барацьбе за перамогу комунізма ў СССР. Асноўная задача, якая пастаўлена XVIII партканферэнцыяй, заключаецца ў тым, каб у найхутчэйшы тэрмін перагнаць перадавыя капіталістычныя краіны ў эканамічных адносінах. Ажыццяўленне гэтай грандыёзнай задачы праходзіць у той момант, калі ўвесь капіталістычны свет ахоплен полымем другой імперыялістычнай вайны. Кожны працоўны абавязан у гэты адказны момант самааддана працаваць на даручаным яму ўчастку работы, памятаючы, што ад гэтага залежыць рост эканамічнай і ваеннай магутнасці СССР.

Арганізацыі Чырвонага крыжа, якія заклікаюць займацца пытаннем падрыхтоўкі насельніцтва да санітарнай абароны СССР, павінны праводзіць вялікую работу па ўнядрэнню сацыялістычнай санітарнай культуры і ўзорнай чыстаты на прадпрыемствах і транспарце. Згодна дырэктывы Наркамздрава СССР арганізацыі Чырвонага крыжа павінны цесна ўвязваць сваю работу з арганізацыямі аховы здароўя.

У гэтай вялікай рабоце па ўнядрэнню санітарнай культуры на прадпрыемствах павінен прыняць практычны ўдзел медыцынскі персанал.

На нашай вобласці ёсць многа медыцынскіх работнікаў - актывістаў таварыства Чырвонага крыжа, якія сваім актыўным удзелам у рабоце пярвічных арганізацый і раённых камітэтаў прарабілі вялікую работу. Фельчар тав. Гардзеенка (Высокаўскі раён) прымае штодзённы ўдзел у санітарна - абароннай рабоце. Ён падрыхтаваў значкістаў ГСА і БГСА 74 чалавекі. У сучасны момант ім арганізаваны тры гурткі па падрыхтоўцы значкістаў ГСА, у якіх займаюцца 62 чалавекі. Тав. Гардзеенка штодзённа дапамагае ў рабоце пярвічных арганізацый таварыства Чырвонага крыжа.

Урач вендыспансера горада Брэста тав. Бегун з'яўляецца актыўным удзельнікам у рабоце гарадскога камітэта Чырвонага крыжа. Тав. Бегун падрыхтаваў на працягу 1940 года 92 значкісты ГСА і ў першым квартале гэтага года — 122 значкісты. Ён сістэматычна чытае лекцыі для насельніцтва. Акрамя гэтага тав. Бегун работае па падрыхтоўцы санітарных дружын і з'яўляецца ўнештатным лектарам гаркома Чырвонага крыжа. Тав. Бегун заслужана карыстаецца павагай сярод членаў таварыства.

У нашай вобласці ёсць і такія работнікі медыцыны, якія не змаглі правільна арганізаваць сваю работу: медработнікі Антопальскага, Дывінскага, Поразаўскага, Кляшчэльскага раёнаў. Раённыя аддзелы аховы здароўя ўказаных раёнаў самаўхіліліся ад важнейшай справы падрыхтоўкі абаронных кадраў.

Адказным работнікам раённых аддзелаў аховы здароўя неабходна зрабіць усё для мабілізацыі медыцынскага персанала на выкананне важнейшых задач. Не можа быць ні аднаго медыцынскага работніка, які-б не праводзіў прафілактычных мерапрыемстваў, аздараўленчай работы і не аказваў-бы першай урачэбнай дапамогі.

Следуе адзначыць добрую работу у галіне прыцягнення медыцынскага персанала да работы ў таварыстве Чырвонага крыжа. Асабліва ў гэтай галіне многа папрацавалі работнікі Гайнаўскага раённага аддзела аховы здароўя. Яны замацавалі за кожнай пярвічнай арганізацыяй медработнікаў. У выніку гэтага раён дабіўся добрых паказчыкаў. У першым квартале 1941 года падрыхтавана значкістаў ГСА 304 чалавекі, 20 старшынь пярвічных арганізацый, створаны санітарныя пасты на прадпрыемствах.

Неабходна карэнным чынам перабудаваць работу таварыства Чырвонага крыжа і ліквідаваць разрыў у рабоце паміж арганізацыямі Чырвонага крыжа і аховы здароўя.

У гэтай перабудове павінны прыняць актыўны ўдзел работнікі абласнога аддзела аховы здароўя. Яны абавязаны патрабаваць ад ніжэй стаячых арганізацый аховы здароўя канкрэтнага ўдзелу ў выкананні дырэктывы Наркамата Аховы Здароўя СССР.

Якушэўскі,
старшыня абкома Чырвонага крыжа.

МЕДЫЦЫНСКІ ПУНКТ У ВЁСЦЫ

Да прыхода Чырвонай Арміі ў Тэвельскім сельсовеце, Кобрынскага раёна, не было ніякага медыцынскага пункта. Польскія паны не клапаціліся аб здароўі працоўных. Ездзіць да ўрача за дзесяткі кіламетраў, якому да таго трэба было яшчэ плаціць, не ўсякі мог. Сяляне, у выпадку хваробы, вымушаны былі «лячыцца» у бабак і знахарэй.

Пасля прыходу Чырвонай Арміі, у канцы 1939 года ў сельсовеце быў адкрыт фельчарска-акушорскі пункт. А з 1 ліпеня 1940 года тут стаў працаваць урачэбна-медыцынскі пункт, які абслугоўвае Тэвельскі, Казішчанскі і Стрыгаўскі сельсоветы. На пункце працуюць урач, фельчар, акушорка і медсястра. Пры сельсовеце ёсць аптэка, і сялянам не трэба ехаць за лякарствамі ў горад. Яны атрымоўваюць іх на месцы.

Работнікі пункта, разам з прыёмам хворых, праводзяць вялікую прафілактычную і растлумачальную работу сярод працоўных свайго ўчастка. У радзе вёсак праведзена прывіўка супроць дызінтэрыі, дыфтэрыта, воспы і брушнога тыфа. Перад тым, як рабіць прывіўкі, медыцынскія работнікі правялі з сялянамі гутаркі аб гэтых хваробах. Такія гутаркі праводзяцца сістэматычна па розных пытаннях медыцыны. На медыцынскім пункце складзен план, хто, у якія дні, дзе і па якую тэму праводзіць гутарку.

Работнікі медпункта не толькі абслугоўваюць хворых, якіх прывозяць да іх, але па выкліку самі выязджаюць да хворых. За чатыры месяцы гэтага года медыцынскія работнікі выязджалі ў вёскі 78 разоў. Кожны выезд яны выкарыстоўвалі для таго, каб, акрамя аказання лекавай дапамогі хвораму, азнаёміцца з умовамі жыцця сялян, даць свае практычныя парады.

Нямала было такіх выпадкаў, калі работнікі медпункта вырывалі з кіпцюроў смерці людзей. У жніўні мінулага года на медпункт прыехаў селянін вёскі Заўжаўе, Казішчанскага сельсовета, тав. Грыгорык. Ён звярнуўся да медработнікаў з просьбай прыехаць паглядзець яго жонку Фёклу Канстанцінаўну.

— А што з ёй? — запытаў у яго дзяжурны ўрач.

— Пасля родаў штосьці зрабілася.

На месца выехала акушорка тав. Пархоцік. У хворай празмерна высока ўзнялася тэмпература. Тав. Пархоцік прыняла неабходныя меры, а потым выклікала з пункта ўрача Фельдмана. Ён зрабіў магчымую без інструментаў аперацыю і накіраваў хворую ў бальніцу.

Да дому рожаніцы сабралася ўся вёска. Даведаўшыся, што хворую накіроўваюць у бальніцу, сяляне сталі адгаварваць мужа:

—Не слухай ты іх! Зачым яе мучыць. Усёроўна нічога з яе не будзе. Не трэба дарэмна везці ў бальніцу...

Але Фёкла Канстанцінаўна не памёрла. Урачы выратавалі яе жыццё. І зараз, поўная сілы і здароўя, яна працуе ў сваёй гаспадарцы, выхоўвае сваё дзіця.

Гэты і шмат іншых выпадкаў канчаткова падарвалі ў сялян веру ў бабак і знахароў, умацавалі аўтарытэт медыцыны.

— Да нас, — гаворыць урач Ангеловіч, — прыходзяць цяпер сяляне не толькі лячыцца, але і за парадамі, праверыць сваё здароўе.

Адбыліся вялікія змены за гэты час і ў быту сялян. На парадах медыцынскіх работнікаў яны ў лепшых умовах сталі трымаць свае хаты, часцей мыць падлогу, лепш даглядаць дзяцей.

Н. Белобін.

Рабочы момант з'ёмкі кіно-карціны «Справа Артамонавых» па раману М. Горкага. Злева направа: рэжысёр — заслужаны дзеяч мастацтва ордэнаносец Г. Л. Рошаль, артыст М. С. Дзержавін, які выконвае ролю Пятра Артамонава, і аператар ордэнаносец Л. В. Косматаў. Фота М. Рунова (ТАСС).

Чаму я навучыўся ў школе ФЗА

Праважаючы мяне на вучобу ў Гайнаўскую школу ФЗА, бацькі далі наказ: сын, паязджай у школу і навучайся толькі на выдатна. З любоўю ўзяўся я за авалоданне сталярскай справай. Уважліва лавіў кожнае слова інструктара, сачыў за кожным яго рухам пры рабоце.

Азнаёміўшыся з інструментамі і прыладамі і авалодаўшы імі, я разам з другімі сваімі таварышамі прыступіў да практычнай работы па выкананню заданняў. Спачатку выраблялі розныя дэталі, загатаўлівалі матэрыялы. Выконваючы такія работы, мы набывалі практычныя навыкі ў карыстанні інструментамі, прывучаліся дакладна вырабляць неабходныя часткі. Першай маёй залікавай работай былі дзве табурэткі. Я іх зрабіў раней вызначанага тэрміну.

З хваляваннем, сумненнямі і некаторым страхам чакаў я першай ацэнкі інструктара. І якая радасць была, калі інструктар Грыке пасля доўгага і дэталёвага агляду маёй першай прадукцыі сказаў:

— Выдатна, тав. Вінікаў. — Але ў наступны раз трэба будзе лепш зрабіць. Па ўсяму бачна, што вы залішне спяшаецеся. Ад вас пакуль што патрабуецца не хуткасць, а якасць, правільнае карыстанне інструментамі, захаванне тэхналогіі. Гэтыя навыкі неабходна набыць зараз, а потым вы зможаце спаборнічаць і на хуткасць.

Нічога не адказаў я майстру. Але яго заўвагі не забываў увесь час. Потым майстар даваў мне больш складаныя работы. Я зрабіў невялікі шкафчык, некалькі парніковых рам, тумбачку. За кожную работу інструктар ставіў мне выдатныя адзнакі і кожны раз даваў некалькі заўваг аб недахопах.

Нарэшце адзін раз інструктар тав. Грыке падышоў да мяне, пацікавіўся, як працую, пагутарыў і напаследак сказаў:

— Тав. Вінікаў, трэба ўзяцца з заўтрашняга дня за больш сур'ёзную работу. Неабходна зрабіць вярстак.

Я сумняваўся, ці здолею выканаць гэтае заданне майстра. Атрымаўшы матэрыял, правёў апрацоўку яго, параіўся з інструктарам і прыступіў да работы. Пад кіраўніцтвам тав. Грыке я зрабіў вярстак. Гэта мая першая сур'ёзная работа. За яе я атрымаў адзнаку «выдатна» і прэмію.

За ўсе выконваемыя работы мы атрымліваем два разы ў месяц зарплату. Вучні атрымліваюць штомесячна па 200 — 250 рублёў.

Я ўзяў на сябе абавязацельства — да канца вучобы набыць кваліфікацыю сталяра не ніжэй чацвертага разраду. Вучыцца засталося месяц. Гэты невялікі адрэзак часу я скарыстаю так, каб атрымаць не чацверты, а нават пяты разрад. Пры дапамозе інструктара я здолею набыць неабходныя навыкі і пасля здачы залікаў атрымаць кваліфікацыю сталяра пятага разраду, пайсці на вытворчасць кваліфікаваным рабочым і працаваць толькі па-стаханаўску.

І. І. Вінікаў,
вучань Гайнаўскай школы ФЗА.

МАЛЕНЬКІ ФЕЛЬЕТОН.

НАШ АДКАЗ

Дазвольце прадставіць, таварыш чытач, новага знаёмага. Ну, працягніце руку, знаёмцеся — дырэктар Шарашоўскага маслапрома тав. Ткач. Прабачце нас за тое, што мы не расказваем аб узросце новага знаёмага, аб колеры яго валасоў і вачэй, аб ухмылцы — аб гэтым мы не маем даных.

Нам дастаткова ведаць, што тав. Ткач з'яўляецца дырэктарам маслапрома, і што іменна дырэктарам Шарашоўскага маслапрома.

Дырэктар! Гэта слова гучыць горда. Праўда, мы не ўпэўнены, ці не ведае таварыш Ткач, што гэтая самая назва дырэктар [illegible] слова, але-ж свае абавязкі кіраўніка ўстановы ён павінен ведаць. І самае галоўнае патрэбна ведаць, што дырэктару падначалены ўсе рабочыя і служачыя дадзенага прадпрыемства, у тым ліку бухгалтар.

А вось гэтай простай ісціны і не ведае тав. Ткач. Аб гэтым ён нам шчыра прызнаўся ў сваім пісьме ў рэдакцыю. Нам не прыйшлося быць графолагамі, пісьмо так напісана ясна і зразумела, што прама зайздросціш такой добрасумленнай прызнавальнасці.

Тав. Ткач паведаміў нас, што яго жыццё працякала нармальна, без усякіх зваяў да 15 студзеня 1941 года. Быў у яго бухгалтар, ціхі чалавек, складаў акуратна балансы і таксама акуратна адсылаў іх у трэст. Жылі яны мірна, без асаблівых клопат. Але вось і да здарылася перамена. У маслапром прыслалі новага бухгалтара, як яго называе дырэктар, Аляксандра Чаславовіча Конпрэка.

Новы бухгалтар прынёс многа клапот дырэктару. Не ў прыклад свайму папярэдніку, ён кожны месяц возіць у трэст балансы, справаздачы. Дырэктар толькі тое і робіць, што выпісвае камандзіровачныя, накладвае рэзалюцыі на выдачу авансаў, зацвярджае авансавыя справаздачы. І сапраўды, прыбавілася работы ў тав. Ткача.

Тав. Ткач піша: «Калі прыехаў новы бухгалтар, настаілі новыя парадкі. Перад гэтым ніколі мы ніколі не вазілі месячных справаздач, а пасылалі па пошце. За сучаснага галоўнага бухгалтара жыхара Брэста засцупіла бухгалтар трэста Фрайдліс. Ён гаворыць: «У цябе бухгалтар малады, нахай сам прывозіць справаздачы». Я не затрымліваю, едзь на здароўе, але атрымліваецца наступны малюнак: гадавы баланс у Пружанах за 1940 год здавалі чатыры дні; справаздачу за студзень бухгалтар здаваў у Брэсце ўжо з 5 па 11 сакавіка, прычым усё было ў парадку... Справаздачу за люты Конпрэк здаў за адзін дзень, вярнуўшыся на некалькі гадзін (бо я прысутнічаў).

Зараз бухгалтар паехаў здаваць справаздачу за сакавік і квартальны баланс і вось ён здаваў з нядзелі 13 красавіка да суботы 19 красавіка...»

Ці можна паверыць, што Конпрэк здае справаздачу? — пытае дырэктар і тут-жа сам адказвае: — вядома не!

Дык у чым справа, тав. Ткач? Чаму вы не прымеце мер, нашто аплачваеце дарма дзяржаўныя грошы?

А на гэта пытанне мы знаходзім адказ у пісьме дырэктара. Ён баіцца, трусіць. Ткач піша: «Вось паспрабуй-ка яму не аплаціць камандзіроўку, дык ён, бухгалтар значыць, аж да трэста і навет да наркамата дазвоніцца...»

І сапраўды страшна?! Трэст. Наркамат. Пачнуцца запытанні, допросы. Не, лепш аплаціць. Спакайней будзе.

Але Ткача мучыць сумленнасць. Ён прабачае далей бездапаможна ізліваць крыўду, хадайнічае: [illegible]

Ну, што-ж, калі дырэктар звязаўся з такім бездапаможнасці перад сваім бухгалтарам, пастараемся просьбу задаволіць, каб прагульшчыкам, марнатраўшчыкам дзяржаўных сродкаў і іх патуральнікам не павадна было парушаць савецкія законы.

Я. Зарэцкі.

18 ЗНАЧКІСТАЎ ППХА

18 вучняў 7 класа Тамашоўскай няпоўнай сярэдняй школы, Дамачэўскага раёна, здалі нормы на значок ППХА першай ступені. Большасць з іх атрымалі па вучобе выдатныя адзнакі.

А. Ляхтэнберг.

ІРАК

(ДАВЕДКА)

Арабскае каралеўства Ірак займае тэрыторыю ў 371 тысячу квадратных кілометраў у сярэднім і ніжнім цячэнні Тігра і Еўфрата. Ірак уключае таксама часткі Сірыйскай і Аравійскай пустынь і частку горнага Курдыстана. На ўсходзе Ірак граічыць з Іранам, на поўначы — з Турцыяй, на захадзе — з Сірыяй і Трансіарданіяй, на паўднёвым захадзе і поўдні — Саудоўскай Аравіяй і затым з эміратам Ковейт. Частка паўднёва-усходняй граніцы Ірака амываецца водамі Персідскага заліва. Сталіца каралеўства — Багдад (каля 300 тысяч жыхароў).

Насельніцтва краіны — 3.670 тысяч (1937 г.), з іх больш 60 процантаў арабаў і каля 30 процантаў курдаў. Чвэрць усяго насельніцтва складаюць вандроўнікі. Па рэлігійнаму саставу насельніцтва дзеліцца на дзве веткі мусульманства — на шыітаў (52 проценты) і сунітаў (40 процантаў), жывучых у варожасці паміж сабой.

Ірак з'яўляецца сельскагаспадарчай краінай. У далінах рэк развіта земляробства. Зямля пры штучным арашэнні дае велізарныя ўраджаі. Важнейшыя культуры — пшаніца, рыс, проса. У паўночнай частцы краіны шырока развіта аўцагадоўля, прадукцыя якой складае значную частку экспарта.

Важнейшым натуральным багаццем Ірака з'яўляецца масульская нафта, распрацоўкі якой вядуцца англійскім капіталам («Ірак Петролеум кампані» і «Брытыш Ойл Дэвелопмент»). Амерыканскія капіталаўкладанні ў Іраку складаюць каля 11 мільёнаў долараў. У 1938 годзе здабыча нафты дасягнула 4.272 тысячы тон, што далёка не з'яўляецца прадзелам. Нафта з Кіркука падаецца па нафтаправоду ў Хайфу (Палестына) і снабжае англійскі міжземнаморскі флот. Гэты нафтаправод мае разгалінаванне, ідучае ў сірыйскі порт Трыполі; аднак пасля капітуляцыі Францыі нафта сюды не падаецца.

Галоўныя прадукты вывазу Ірака: нафта, пшаніца, воўна, кожы і скуры. Увозіць Ірак машыны, тэкстыль і іншыя прамысловыя тавары. Каля трэці ўсяго знешняга гандлю Ірака трымае ў сваіх руках Англія.

У 1940 годзе закончана будаўніцтва апошняга звяна багдадскай чыгункі, злучаючай Ірак з Турцыяй. Гэта чыгунка злучае тры важнейшых гарады краіны — Мосул, Багдад і Басру. Акрамя таго, ёсць некалькі ветак і пад'язных шляхоў. Ірак мае ўпаўне сучасныя аэрадромы, праз якія праходзяць пяць трансканцінентальных паветраных ліній. Важнейшыя аэрадромы знаходзяцца ў Кіркуке, Басры, Багдадзе, Мосуле, Рутбе і паблізу возера Хабанія.

Да першай сусветнай вайны 1914—18 гг. Ірак быў правінцыяй Отаманскай імперыі (Турцыі). У часе вайны тэрыторыя Ірака была занята англійскімі і індыйскімі войскамі і ў 1920 годзе рашэннем дзяржаў Антанты (у Сан-Рэмо) перадана Англіі ў якасці падмандатнай краіны.

У 1922 годзе пасля буйных хваляванняў у Іраку Англія заключыла з ім саюзны дагавор, і Ірак быў прызнан фармальна незалежнай дзяржавай. У 1930 годзе быў заключан новы дагавор, маючы характар ваеннага саюза. Англія атрымала права трымаць (на працягу 5 год) у пэўных пунктах свае войскі, карыстацца іракскімі портамі, аэрадромамі, чыгункамі шасейнымі дарогамі, будаваць паветраныя базы і камунікацыі, а таксама права карыстання ў часе вайны сродкамі перасоўвання на ўсёй тэрыторыі Ірака.

У 1932 годзе рашэннем Лігі Нацый англійскі мандат на тэрыторыі Ірака быў адменен, але фактычна Ірак застаўся ў поўнай залежнасці ад Англіі.

Ірак з'яўляецца ўдзельнікам Саадабадскага пакта, падпісанага 8 ліпеня 1937 года ў Саадабадзе паміж Турцыяй, Іранам, Іракам і Афганістанам. Удзельнікі пакта абавязаліся ўстрымлівацца ад варожых дзеянняў у адносінах паміж сабой і кансультыравацца па ўсіх пытаннях, якія цікавяць урады, падпісаўшыя пакт.

Ірак з'яўляецца паследственнай парламенцкай манархіяй з двухпалатнай сістэмай. Сенат, які састаіць з 20 назначаных каралём членаў, ажыццяўляе кантроль над палатай дэпутатаў. Палата дэпутатаў складаецца з 115 чалавек. Кароль мае права роспуска парламента і «матывіраванага вето».

У сучасны момант каралём з'яўляецца 6-гадовы Фейсал II — сын ранейшага караля Газі. Да поўналецця караля Фейсала II краінай упраўляе рэгент, назначаемы парламентам. На чале Іракскага ўрада ў сучасны момант стаіць Рашыд Алі Гайлані, які прыйшоў да ўлады ў выніку дзяржаўнага пераварота ў пачатку красавіка гэтага года.

У Іраку з 1934 года існуе ўсеагульная воінская павіннасць. Па паведамленню агенцтва ОФІ (Гавас), Іракская армія ў мірны час налічвае 40 тысяч чалавек, у ваенны час яна можа быць даведзена да 70 тысяч чалавек. Іракская дывізія складаецца з 3 пяхотных і аднаго артылерыйскага палка. Зенітная артылерыя распалагае трыма батарэямі калібрам у 20 міліметраў. У складзе Іракскай авіяцыі налічваецца 50 самалётаў, з якіх 20 сучаснага тыпу. Іракская армія мае 850 афіцэраў.

Акрамя таго, у Іраку ёсць узброеная паліцыя ў 10 тысяч чалавек.

4 мая. (ТАСС).

СТАНОВІШЧА У ІРАКУ

Ваенныя дзеянні ў Іраку набываюць усё больш жорсткі характар. Цяпер тут стварыліся тры фронты. Першы фронт знаходзіцца ў раёне аэрадрома Хабанія — адной з важнейшых апорных баз англійскай авіяцыі на шляху паміж Міжземным морам і Індыяй. На гэтым аэрадроме сканцэнтраваны англійскія самалёты і ёсць гарнізон англійскіх войск, які налічвае некалькі тысяч чалавек. Вакол аэрадрома Хабанія адбываюцца асноўныя баі. Аэрадром акружан іракскімі войскамі і бесперапынна абстрэльваецца іракскай артылерыяй.

Другі фронт цягнецца ад Басры (горад на паўднёвым усходзе краіны) да граніцы англійскай калоніі Кувейт. Як перадае агенцтва Рэйтэр, англійскія войскі акупіравалі раён докаў, аэрапорт і электрастанцыю ў Басры. Трэці фронт размешчан уздоўж трансіарданскай граніцы. Тут барацьба мае галоўным чынам партызанскі характар.

(ТАСС).

ПРАПАНОВА ТУРЭЦКАГА УРАДА АБ ПАСРЭДНІЦТВЕ У АНГЛА-ІРАКСКІМ КАНФЛІКЦЕ

ЛОНДАН, 6 мая. (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр паведамляе, што турэцкі ўрад прапанаваў узяць на сябе пасрэдніцтва ў перагаворах паміж англійскім і іракскім урадамі. Англійскі ўрад заявіў, што прадпасылкай для якіх-небудзь перагавораў можа з'явіцца адвод іракскіх войск ад Хабаніі.

ЗВАРОТ ЕГІПТА ДА ІРАКА

Як перадае агенцтва Асошыэйтэд Прэс, егіпецкі ўрад звярнуўся да іракскага ўрада з заклікам знайсці шлях мірнага вырашэння канфлікта. (ТАСС).

ПРЫБЫЦЦЕ ХАЙЛЕ СЕЛАСІЕ У АДЫС-АБЕБУ

ЛОНДАН, 6 мая.(ТАСС). Агенцтва Рэйтэр паведамляе, што абісінскі негус Хайле Селасіе прыбыў у Адыс-Абебу.

ПАДПІСАННЕ ЭКАНАМІЧНЫХ ПАГАДНЕННЯЎ ПАМІЖ ЯПОНІЯЙ І ФРАНЦУЗСКІМ ІНДА - КІТАЕМ.

ТОКІО, 6 мая. (ТАСС). Па паведамленню японскага інфармацыйнага совета, сёння ў афіцыяльнай рэзідэнцыі міністра замежных спраў адбылося падпісанне канвенцыі аб пасяленні і аб навігацыі, а таксама пагаднення аб тамажных тарыфах, гандлю і парадку плацяжоў паміж Японіяй і Французскім Інда-Кітаем. Канвенцыя і пагадненне падпісаны міністрам замежных спраў Мацуока і паслом Мацуміа — з японскага боку, французскім паслом у Токіо Арсен-Анры і главой французскай дэлегацыі на перагаворах Рэне Робенам — з французскага боку.

Канвенцыя прадугледжвае захаванне прынцыпаў равенства і ўзаемнасці ў пытаннях уезда ў краіну, пасялення і набыцця і ўладання рухомай і нерухомай уласнасцю, заняцце гандлем і прамысловай дзейнасцю і г. д.

У пытанні аб гандлёвых тарыфах абедзве стораны абавязуюцца ўзаемна праводзіць прынцып найбольшага благаспрыяння. На аснове пагаднення Японіі прадастаўляюцца пераважныя правы на імпарт з Французскага Інда-Кітая рысу, маіса, каменнага вугалю, жалезнай руды і іншых прадуктаў. Японія будзе імпартыраваць ва Французскі Інда-Кітай галоўным чынам тэкстыль і іншыя прамысловыя вырабы па мінімальна нізкім тарыфам. Апрача таго, пагадненне прадугледжвае ўключэнне японскіх камерчаскіх фірм у федэрацыі імпарцёраў і экспарцёраў французскага Інда-Кітая, а таксама ўдзел японскага капітала ў сельскагаспадарчых, горнарудных і іншых канцэсіях французскага Інда-Кітая.

ЭВАКУАЦЫЯ ЖАНЧЫН І ДЗЯЦЕЙ З ГІБРАЛТАРУ

БЕРЛІН, 7 мая. (ТАСС). Як паведамляе Германскае інфармацыйнае бюро з Ла-Лінеа, згодна новаму распараджэнню з Гібралтара эвакуіруюцца ўсе жанчыны і дзеці, а таксама мужчыны маладзей 18 год і старэй 40 год. Усе аставўшыяся ў Гібралтары асобы прызываюцца на ваенную службу. Іншакраінцы і бежанцы з Іспаніі таксама эвакуіруюцца, за выключэннем тых, якія могуць быць прыцягнуты да абароны Гібралтара. Уся прамысловасць мабілізавана для выканання ваенных заказаў.

НОВЫ ДЭКРЭТ ФРАНЦУЗСКАГА УРАДА

НЬЮ-ЙОРК, 6 мая. (ТАСС). Па паведамленню агенцтва Асошыэйтэд Прэс, да свайго ад'езда з Вішы ў Парыж міністр унутраных спраў Дарлан выдаў дэкрэт, згодна якому паліцыя ўсіх гарадоў з насельніцтвам звыш 10 тысяч чалавек у абодвух зонах Францыі непасрэдна падпарадкаваецца міністру ўнутраных спраў урада Вішы, а не адпаведным муніцыпалітэтам, як гэта было раней.

Як указвае агенцтва, у дыпламатычных кругах заяўляюць, што Германія патрабуе назначэння Лаваля міністрам унутраных спраў.

На здымку: Горны пераход італьянскай воінскай часці ў Афрыцы. Рэпрадукцыя з журнала «Берлін — Рым—Токіо».

Фотахроніка ТАСС.

Вайна ў Еўропе і Афрыцы

(ДЗЁННІК ВАЕННЫХ ДЗЕЯННЯЎ)

На англа-германскім фронце на працягу мінулых двух дзён асабліва актыўнымі былі дзеянні авіяцыі. У ноч на 5 мая, паведамляецца ў зводцы германскага камандвания, буйныя злучэнні германскіх бамбардыроўшчыкаў зрабілі налёт на порт Бельфаст (Паўночная Ірландыя), Бароў-ін-Фернес, на заходнім узбярэжжы Англіі і іншыя аб'екты.

У ноч на 6 мая некалькі сот германскіх бамбардыроўшчыкаў удзельнічала ў налётах на ваенныя аб'екты ў раёне Глазго і заліва Ферт-оф-Клайд, а таксама на іншыя англійскія порты. Выкліканы моцныя разбурэнні на верфях і ваенных заводах.

У ноч на 5 мая, перадае агенцтва Рэйтэр, англійская бамбардыровачная авіяцыя прадпрыняла налёт на докі ў Брэсце. У доках успыхнулі буйныя пажары.

Невялікія злучэнні англійскіх самалётаў зрабілі налёты на докі і судны ў Ротэрдаме, Антверпене і Гаўры.

У ноч на 6 мая англійскія самалёты зрабілі інтэнсіўны налёт на прамысловыя гарады цэнтральнай часткі Рэйнскай вобласці. Галоўным аб'ектам налёта з'явіўся Мангейм.

Ваенныя дзеянні ў басейне Міжземнага мора набываюць усё больш шырокі размах. У зводцы германскага камандвания ўказваецца, што часці германскай арміі занялі астравы Лесбос і Хіос, размешчаныя ў Эгейскім моры. У бухце Суды (востраў Крыт) германскія бамбардыроўшчыкі атакавалі крэйсер і грузавыя параходы англічан; адзін буйны танкер патоплен, а другі пашкоджан. У зводцы італьянскага камандвания адзначаецца, што італьянскія войскі занялі грэчаскія астравы Аморгос, Анафіс Іос, Санторын, Наксос, Парос з групы Кікладскіх астравоў размешчаных у Эгейскім моры.

У Паўночнай Афрыцы найбольш жорсткія баі адбываюцца ў сектары Тобрука. Згодна зводцы германскага камандвания, германскія і італьянскія войскі адбілі новую контратаку англійскіх часцей ля Тобрука. Спроба англічан, адзначаецца ў італьянскай зводцы, прарваць кальцо асады Тобрука пацярпела няўдачу. У зводцы англійскага камандвания ўказваецца, што асноўная частка англійскіх войск, знаходзячыхся ў раёне Тобрука, прадпрыняла контратаку, нанёсшы цяжкія страты германска-італьянскім часцям і растроіўшы іх падрыхтоўчыя мерапрыемствы да новай атакі. У час баёў ля Тобрука англічанамі ўзята ў палон 3 тысячы немцаў і італьянцаў. Апрача таго, у баях было знішчана некалькі непрыяцельскіх танкаў.

Германскія і італьянскія бамбардыроўшчыкі, гаворыцца ў германскай зводцы, бамбардыравалі порт і ўмацаванні Тобрука, а таксама Мерса-Матрух. Англійскія самалёты, адзначаецца ў англійскай зводцы, зноў зрабілі налёты на аэрадром у Беніне (паблізу Бенгазі) і на Бенгазі.

Ва Усходняй Афрыцы, у Абісініі, аперацыі па-ранейшаму разгортваюцца ў раёне Амба-Алагі. На паўднёвых участках абісінскага фронта калоны англійскіх войск працягваюць праследваць адступаючыя італьянскія часці.

АМЕРЫКАНСКІ ДРУК АБ ВАЕННЫМ СТАНОВІШЧЫ АНГЛІІ

НЬЮ-ЙОРК, 6 мая. (ТАСС). Амерыканскія газеты і відныя грамадскія дзеячы ўзмоцнена абгаварваюць ваеннае становішча Англіі. Так, напрыклад, газеты «Нью-Йорк таймс» і Нью-Йорк геральд трыбюн» на відным месцы публікуюць заяву 17 відных грамадскіх дзеячоў, у якой гаворыцца, што, не гледзячы на сур'ёзныя пагрозы бяспецы Англіі ў Атлантычным акіяне, у Міжземным моры і на Далёкім Усходзе, перамога Англіі ўсё яшчэ магчыма. Гэтыя асобы ўказваюць, што амерыканскія ваенна-марскія і паветраныя сілы могуць паспяхова ахоўваць англійскія марскія шляхі снабжэння. ЗША могуць вытвараць лепшае ўзбраенне, чым тое, якое выконвалася да гэтага часу. Дапамога з боку ЗША можа перашкодзіць германскаму ўтаржэнню ў Англію, а амерыканская вытворчасць можа дапамагчы Англіі праадалець сучасную колькасную перавагу Германіі ў самалётах і іншых відах узбраення.

Газета «Нью-Йорк геральд трыбюн» піша, што гэта заява з'яўляецца адказам на прамову Ліндберга 3 мая, які сцвярджаў, што ЗША не могуць даць Англіі авіяцыю, пераважаючую германскую, і што павінна прайсці некалькі год, раней, чым ЗША змогуць вырабляць колькасць самалётаў роўную германскай.

Адказны рэдактар Г. Т. МІНЧУКО.

ГОРТЭАТР

Гастролі дзяржаўнага польскага тэатра БССР

Сёння 8 мая

Г. Запольская

Панна Малічэўская

Пачатак 8 гадз. 30 мін.

Білеты ў касе тэатра, тэл. 321.

Калектывам скідка

TEATR MIEJSKI

Gościnne występy państwowego teatru polskiego BSRR

Dziś 8 maja

G. Zapolska

Panna Maliczewska

Reżyserja: Leonia Jabłonkówna.

Początek 8 godz. 30 min.

Bilety w kasie teatru, tel. 321.

Kolektywom ulgi.

СЁННЯ Ў КІНОТЭАТРАХ

Кінотэатр 1 МАЯ „ЗАКЛЮЧОНЫЯ“

Пачатак сеансаў 5, 7, 9, 11

Кінотэатр „КІМ“ ЛЮДЗІ НАШАГА КАЛГАСА

Пачатак сеансаў 5, 7, 9, 11

Брэсцкаму рамесленаму вучылішчу № 6 ПАТРАБУЮЦЦА прыбіральшчыцы.

З прапановамі звяртацца па адрасу: г. Брэст, Пушкінская 55-а (уваход з вуліцы Папаніна).

Брэсцкаму аддзяленню сельгасбанка ПАТРАБУЕЦЦА сакратар-машыністка

Тыраж 18.000. Адрас рэдакцыі: Брэст, вуліца Савецкая (Пушкінская) № 18/28 (2-гі паверх). Тэлефоны: адказнага рэдактара — 1-17, нам. адказнага рэдактара — 7-56, адказнага сакратара і аддзела пісем — 818, аддзелаў эканамічнага, партыйнага і прапаганды — 1-28 і начная рэдакцыя — 7-11. Друкарня ім. Варашылава. УД — 1657